

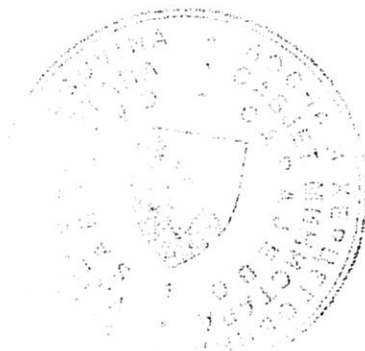
Broj: 01-02-3363/12
Datum: 3.12.2012. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Poštovani,

U prilogu vam dostavljamo prijedlog tekstova zakona koje je uputila Socijaldemokratska partija Bosne i Hercegovine.

Potrebno je iste uputiti nadležnim ministarstvima u Vijeću ministara Bosne i Hercegovine na dalje postupanje.

PREDSJEDATELJ
Vjekoslav Bevanda

Broj: 01-11-441/12.

Sarajevo, 27.11.2012.godine

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA

01	02	3363
----	----	------

Bosna i Hercegovina

VIJEĆE MINISTARA

n/r Predsjedatelja Vjekoslav Bevanda

Poštovani,

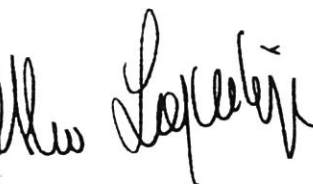
Na osnovu Sporazuma o dogovoru i principima sudjelovanja u vlasti političkih stranaka HDZ BiH, HDZ 1990, SNSD, SDS, SBB i SDP BIH od 20.11.2012. godine kao i Sporazuma SNSD i SDP BIH o programskoj/projektnoj suradnji u zakonodavnoj i izvršnoj vlasti u BiH 2012. – 2014., u prilogu Vam dostavljam nacрте zakona i drugih akata na dalje postupanje u nadležnosti Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

Koristim priliku da naglasim da predložena zakonska rješenja, kako je to naglašeno i u zajedničkoj Izjavi šest političkih stranaka koje čine parlamentarnu većinu, doprinose poboljšanju ekonomske situacije u zemlji i jačanju institucionalne efikasnosti.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK

Dr. Zlatko

Prilog:

1. Zaključak o reciprocitetu
2. Zakon o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora
3. Zakon o izmjenama Zakona o Centralnoj banci
4. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o vanjskotrgovinskoj komori BiH
5. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u institucijama BiH
6. Zakon o izmjenama i dopunama Izbornog zakona BiH
7. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sukobu interesa u institucijama vlasti BiH
8. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o visokom sudskom i tužilačkom vijeću BiH
9. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama BiH
10. Redosljed aktivnosti rokovi vezani za Elektroprenos BiH

NACRT

Na osnovu člana IV. 4.a) i III.1.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na _____ sjednici Predstavničkog doma, održanoj dana _____ 2009. godine i na _____ sjednici Doma naroda, održanoj dana _____ 2009.godine, usvojila je

ZAKON

O POSTUPKU ZAKLJUČIVANJA I IZVRŠAVANJA MEĐUNARODNIH UGOVORA

I. OPŠTE ODREDBE

Član 1. (Predmet zakona)

Ovim se Zakonom propisuju: način pokretanja postupka za zaključivanje međunarodnih ugovora, vođenje pregovaračkog procesa; potpisivanje međunarodnih ugovora; stavljanje rezervi na međunarodni ugovor; ratifikacija; stupanje ugovora na snagu i privremena primjena; objavljivanje međunarodnih ugovora; instrumenti o ratifikaciji, registracija, evidentiranje i deponovanje međunarodnih ugovora, izvršavanje međunarodnih ugovora, izmjene i prestanak važenja međunarodnih ugovora i druge radnje u vezi s međunarodnim ugovorima koje zaključuje Bosna i Hercegovina (u daljnjem tekstu: BiH).

Član 2. (Definicije)

U smislu ovoga Zakona, pojedini izrazi imaju slijedeće značenje:

- a) "međunarodni ugovor" označava međunarodni sporazum koji je uređen međunarodnim pravom i zaključen u pisanom obliku između najmanje dvaju međunarodno-pravnih subjekata, bez obzira na to je li sadržan u jednom instrumentu ili u dva ili više međusobno povezanih instrumenata, neovisno o njegovom nazivu;

Značenje izraza iz tačke a. ovoga stava imaju i:

- međunarodni ugovor koji je osnivački akt međunarodne organizacije,
 - međunarodni ugovor koji je usvojen u krilu međunarodne organizacije,
 - međunarodni ugovor koji je usvojen na međunarodnoj konferenciji,
 - prilog ili neki drugi dodatak međunarodnom ugovoru koji je sastavni dio toga međunarodnog ugovora,
 - dio usvojenoga međunarodnog ugovora ako taj međunarodni ugovor predviđa da se tim dijelom država može vezati naknadno,
- b) "delegacija za pregovore" su najmanje tri osobe koje su ovlaštene za zastupanje BiH u postupku zaključivanja međunarodnih ugovora;
- c) "pregovaračka strana" je međunarodno-pravni subjekt, zastupan od ovlaštenog delegacije za pregovore, koje je sudjelovalo u sastavljanju i usvajanju teksta međunarodnog ugovora;
- d) "potpisnik međunarodnog ugovora" je osoba koja je na temelju odluke Predsjedništva Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Predsjedništvo BiH) ovlaštena za potpisivanje tog ugovora
- e) "ratifikacija", "odobrenje", "prihvatanje", "pristup" označavaju međunarodni akt kojim država na međunarodnom planu daje svoj pristanak da bude vezana ugovorom;
- f) "jednostavniji i tipski ugovori" su ugovori iz kojih za BiH ne proizilaze finansijske obaveze, odnosno ugovori koji na uobičajen način uređuju pitanja koja čine predmet međunarodnog ugovora;
- g) "rezerva" je jednostrana izjava u pisanom obliku, bez obzira na to kako je sastavljena ili nazvana, kojom BiH, prilikom potpisivanja ili davanja pristanka da bude vezana međunarodnim ugovorom, želi isključiti ili izmijeniti pravni učinak pojedinih odredbi tog međunarodnog ugovora u njihovoj primjeni na BiH;
- h) "država ugovornica" označava državu koja je pristala da bude vezana ugovorom, neovisno od toga da li je ugovor stupio na snagu ili ne;

Član 3. (ostali međunarodni akti)

U smislu ovoga Zakona ne smatraju se međunarodnim ugovorima:

- a) međunarodni akti, bez obzira na njihov naziv, koji prethode sklapanju međunarodnih ugovora,

b) međunarodni akti koji se sklapaju radi izvršavanja međunarodnih ugovora, a kojima stranke ne preuzimaju nove pravne obaveze,

c) ostali međunarodni akti kojima se ne preuzimaju međunarodnopravne obaveze.

Član 4.
(Primjena drugih propisa)

Na odnose koji ovim zakonom nisu uređeni, primjenjuje se Bečka konvencija o ugovornom pravu iz 1969.godine i opšta pravila međunarodnog običajnog i međunarodnog ugovornog prava.

Član 5.
(Nadležnost za zaključenje međunarodnog ugovora)

- (1) Međunarodne ugovore u ime Bosne i Hercegovine zaključuje Predsjedništvo BiH;
- (2) Predsjedništvo BiH može ovlastiti Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće ministara BiH) i druge nadležne organe BiH da zakluče određeni međunarodni ugovor;
- (3) Entiteti mogu zaključivati međunarodne ugovore uz saglasnost Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Parlamentarne skupštine BiH). Parlamentarna skupština BiH može zakonom predvidjeti da za određene vrste međunarodnih ugovora takva saglasnost nije potrebna.

II. POKRETANJE POSTUPKA ZA ZAKLJUČIVANJE MEĐUNARODNIH UGOVORA

Član 6.
(Inicijativa za zaključenje međunarodnog ugovora)

- (1) Inicijativu za pokretanje postupka za zaključivanje međunarodnog ugovora mogu dati državna tijela BiH, entiteta, Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, kantoni, tijela lokalne samouprave, te preduzeća, ustanove, nevladine organizacije i druge pravne osobe, iz područja svojeg djelokruga.
- (2) Inicijativa iz stava (1) ovoga člana dostavlja se nadležnom ministarstvu BiH u čiji djelokrug rada spadaju pitanja iz inicijative, koja se uređuju međunarodnim ugovorom.

Član 7.
(Ocjena inicijative za zaključenje međunarodnog ugovora)

- (1) Nadležno ministarstvo će u roku od 30 dana od zaprimanja inicijative iz člana 5. ovog Zakona, obavijestiti podnosioca o opravdanosti ili neopravdanosti podnesenog prijedloga.
- (2) Kada ocijeni da je inicijativa opravdana, nadležno ministarstvo će u daljnjem

roku od 30 dana dostaviti Vijeću ministara BiH nacrt prijedloga za pokretanje postupka i nacrt osnove za vođenje pregovora radi zaključivanja međunarodnog ugovora.

Član 8.

(Utvrđivanje prijedloga za pokretanje postupka)

- (1) Vijeće ministara BiH utvrđuje prijedlog za pokretanje postupka za zaključivanje međunarodnog ugovora.
- (2) Sastavni dio prijedloga za pokretanje postupka iz stava (1) ovog člana je osnova za vođenje pregovora.

Član 9.

(Osnova za vođenje pregovora)

- (1) Osnova za vođenje pregovora odnosi se na zaključivanje bilateralnih ugovora u čijem zaključivanju sudjeluje BiH i sadrži:
 - a) ustavni osnov;
 - b) razloge zbog kojih se predlaže zaključenje međunarodnog ugovora;
 - c) nacrt međunarodnog ugovora;
 - d) mišljenje Ministarstva vanjskih poslova Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ministarstva vanjskih poslova BiH) o vanjskopolitičkoj ocjeni razloga za zaključivanje ugovora i usaglašenosti sa odredbama međunarodnog ugovornog prava;
 - e) mišljenje nadležnih tijela entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine kad se međunarodnim ugovorom uređuju pitanja koja su u isključivoj nadležnosti entiteta;
 - f) sastav delegacije za pregovore;
 - g) naznaku visine sredstava potrebnih za izvršenje međunarodnog ugovora i način njihovog osiguranja;
 - h) ocjenu da li predloženi međunarodni ugovor pretpostavlja potrebu donošenja novih ili izmjenu postojećih zakona u BiH;
 - i) prijedlog da se međunarodni ugovor ili jedan njegov dio privremeno primjenjuje dok ugovor ne stupi na snagu.

(2) Nadležna tijela iz tačaka d) i e) su obavezna dostaviti mišljenje u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva za isto.

Član 10.

(Odnos međunarodnog ugovora i domaćeg zakonodavstva)

- (1) Nadležno ministarstvo prilikom izrade Osnova za vođenje pregovora (član 9. tačka h.), pokreće postupak za donošenje novih ili izmjenu postojećih zakona u BiH radi usaglađavanja sa međunarodnim sporazumom.

- (2) Do donošenja novih ili izmjene postojećih zakona koji su u suprotnosti sa međunarodnim ugovorom, primjenjuju se odredbe međunarodnog ugovora.

Član 11.

(Odluka o pokretanju postupka za vođenje pregovora)

Odluku o pokretanju postupka za vođenje pregovora radi zaključivanja međunarodnog ugovora, po vlastitoj inicijativi ili na prijedlog Vijeća ministara BiH, donosi Predsjedništvo BiH.

Član 12.

(Pripremni pregovori na ekspertskom nivou)

Pregovorima za zaključivanje međunarodnog ugovora mogu, na inicijativu BiH ili druge strane, da prethode pripremni pregovori na ekspertskom nivou, o čemu odlučuje ministar vanjskih poslova BiH, na zahtjev nadležnog ministarstva.

Član 13.

(Jednostavniji i tipski međunarodni ugovori)

- (1) Izuzetno od odredbi člana 8. ovoga Zakona, Predsjedništvo BiH na vlastitu inicijativu ili na prijedlog Vijeća ministara BiH može odlučiti o pokretanju postupka za prihvatanje međunarodnog ugovora i određivanju potpisnika, bez vođenja pregovora, u slučaju kada se prijedlog postupka za zaključivanje međunarodnog ugovora odnosi na:
- a) Zaključivanje jednostavnijeg ugovora iz kojeg za BiH ne proizilaze finansijske obaveze;
 - b) Zaključivanje tipskog međunarodnog ugovora koji na uobičajen način uređuje pitanja koja čine predmet međunarodnog ugovora;
- (2) U slučaju iz stava (1) tačka a) i b) ovoga člana, prije odluke Predsjedništva BiH osiguraće se saglasnost druge ugovorne strane za zaključivanje međunarodnog ugovora bez vođenja pregovora.

Član 14.

(Postupak zaključivanja jednostavnih i tipskih međunarodnih ugovora)

U slučaju iz člana 11. stav (1) ovog zakona, prijedlog za pokretanje postupka za prihvatanje međunarodnog ugovora sadrži:

- a) ustavni osnov;
- b) razloge zbog koji se predlaže zaključivanje međunarodnog ugovora;
- c) nacrt međunarodnog ugovora;

- d) mišljenje Ministarstva vanjskih poslova BiH o vanjskopolitičkoj ocijeni razloga za zaključivanje međunarodnog ugovora i usaglašenosti sa odredbama međunarodnog ugovornog prava;
- e) saglasnost druge strane da zaključi međunarodni ugovor bez prethodnog vođenja pregovora;
- f) ovlaštenje za potpisivanje međunarodnog ugovora;
- g) ocjenu da li predloženi međunarodni ugovor pretpostavlja potrebu donošenja novih ili izmjenu postojećih zakona u BiH;
- h) prijedlog da se međunarodni ugovor ili jedan njegov dio privremeno primjenjuje dok ugovor ne stupi na snagu.

Član 15.

(Potpisivanje, pristupanje ili prihvatanje multilateralnih međunarodnih ugovora)

Odluku o potpisivanju, pristupanju ili prihvatanju multilateralnog međunarodnog ugovora i određivanju potpisnika, po vlastitoj inicijativi ili na prijedlog Vijeća ministara BiH, donosi Predsjedništvo BiH.

Član 16.

(Postupak potpisivanja, pristupanja ili prihvatanja multilateralnih međunarodnih ugovora)

Osnova za potpisivanje, pristupanje ili prihvatanje multilateralnih međunarodnih ugovora od strane BiH sadrži:

- (a) ustavni osnov;
- (b) razloge zbog kojih se predlaže zaključenje međunarodnog ugovora;
- (c) tekst međunarodnog ugovora;
- (d) mišljenje Ministarstva vanjskih poslova BiH o vanjskopolitičkoj ocijeni razloga za zaključivanje ugovora ;
- (e) mišljenje nadležnih tijela entiteta kad se međunarodnim ugovorom uređuju pitanja koja su u isključivoj nadležnosti entiteta;
- (f) ovlaštenje za potpisivanje međunarodnog ugovora;
- (g) naznaku visine sredstava potrebnih za izvršenje međunarodnog ugovora i način njihovog osiguranja;
- (h) ocjenu da li predloženi međunarodni ugovor pretpostavlja potrebu donošenja novih ili izmjenu postojećih zakona u BiH;

III. PREGOVORI

Član 17.

(Delegacija za pregovore)

- (1) U pregovorima za zaključivanje međunarodnog ugovora BiH zastupa delegacija koju je odredilo Predsjedništvo BiH na osnovu prijedloga Vijeće ministara BiH.

- (2) Sastav delegacije predlaže nadležno ministarstvo u prijedlogu osnove za vođenje pregovora.

Član 18.

(Način vođenja pregovora)

- (1) Tokom pregovora delegacija BiH ne može odstupiti od bitnih stavova utvrđenih osnovom za vođenje pregovora radi zaključivanja međunarodnog ugovora.
- (2) Ako tokom pregovora druga pregovaračka strana ili druge pregovaračke strane ne prihvate bitne stavove iz utvrđene osnove iz stava (1) ovoga člana, ili predlože da se razmatraju pitanja o kojima nisu zauzeta stajališta u osnovi, delegacija BiH zatražit će upute od tijela koje je delegaciju imenovalo, a prema potrebi i odgoditi pregovore.

Član 19.

(Privremena primjena međunarodnog ugovora)

- (1) Međunarodni ugovor ili njegov dio mogu se privremeno primjenjivati i prije stupanja na snagu međunarodnog ugovora, ukoliko je samim ugovorom tako određeno ili ako privremenu primjenu odobri Predsjedništvo BiH, odnosno Vijeće ministara BiH.
- (2) Ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno ili ako se ugovorne strane nisu drugačije sporazumjele, takva privremena primjena prestaje ako BiH odluči da ne postane stranka tog međunarodnog ugovora i kad tu svoju odluku notificira ostalim međunarodnopravnim subjektima između kojih se ugovor privremeno primjenjuje.

Član 20.

(Jezik i pismo na kojem se zaključuje međunarodni ugovor)

- (1) Tekst bilateralnog međunarodnog ugovora utvrđuje se na jezicima i pismima ugovornih strana, što za BiH stranu znači na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku, te latiničnom odnosno ćirilichnom pismu.
- (2) Bilateralni međunarodni ugovor se može potpisati na jezicima ugovornih strana i trećem jeziku, odnosno samo na trećem jeziku, u skladu sa dogovorom ugovornih strana.

Član 21.

(Parafiranje međunarodnog ugovora)

- (1) Po završetku pregovora šefovi delegacije za pregovore će parafirati usaglašeni tekst međunarodnog ugovora, ukoliko je unutrašnjim zakonodavstvom

ugovornih strana parafiranje međunarodnog sporazuma dozvoljeno ili uobičajeno.

- (2) Osim iskazivanja ozbiljne namjere da potpiše međunarodni ugovor, samo parafiranje istog ne proizvodi nikakve međunarodnopravne posljedice za BiH

Član 22.

(Izvještaj o pregovorima)

- (1) Nakon završenih pregovora delegacija, u roku od 15 dana od dana završenih pregovora, dostavlja Predsjedništvu BiH i Vijeću ministara BiH izvještaj o pregovorima.
- (2) Ako pregovori nisu uspješno završeni, delegacija BiH će u izvještaju iz stava (1) ovoga člana, posebno obrazložiti razloge za neuspjeh pregovora i predložiti daljnje postupanje.

Član 23.

(Prihvatanje ugovora i određivanje potpisnika)

- (1) Vijeća ministara BiH usvaja izvještaj, utvrđuje prijedlog međunarodnog ugovora i predle potpisnika.
- (2) Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na prijedlog Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, donosi odluku o prihvatanju međunarodnog ugovora i određuje potpisnika.

Član 24.

(Način izražavanja pristanka radi vezivanja ugovorom)

- (1) Bosna i Hercegovina izražava svoj pristanak da bude vezana ugovorom potpisivanjem, razmenom instrumenata koji sačinjavaju ugovor, ratifikacijom, prihvatanjem, odobravanjem, pristupanjem ili na svaki drugi dogovoren način.
- (2) Način izražavanja pristanka Bosne i Hercegovine da bude vezana ugovorom određuje se samim ugovorom.

IV. POTPISIVANJE MEĐUNARODNIH UGOVORA

Član 25.

(Potpisivanje međunarodnog ugovora)

- (1) Nakon završenih pregovora osoba kojoj je Predsjedništvo BiH dalo ovlaštenje za potpisivanje međunarodnog ugovora, potpisuje taj ugovor.

- | (2) Punomoć za potpisivanje međunarodnog ugovora (Full powers), u skladu sa odlukom Predsjedništva BiH o određivanju potpisnika, potpisuje predsjedavajući Predsjedništva Bosne i Hercegovine.

Član 26.

(Potpisivanje drugih međunarodnih akata)

- (1) Predsjedništvo BiH daje saglasnost za potpisivanje memoranduma o razumijevanju, memoranduma o saradnji, zajedničkih izjava, deklaracija ili drugih međunarodnih akata koji nemaju karakter međunarodnog ugovora, a koji se zaključuju između država, vlada ili sa međunarodnim organizacijama.
- (2) Za potpisivanje međunarodnih akata na nivou ministarstava, koji nisu međunarodni ugovori i kojima se ne preuzimaju pravne obaveze, nije potrebna saglasnost Predsjedništva.

V. RATIFIKACIJA MEĐUNARODNIH UGOVORA

Član 27.

(Pokretanje postupka ratifikacije)

- | (1) Nadležno ministarstvo BiH u roku od 15 dana od dana potpisivanja, dostavlja Ministarstvu vanjskih poslova BiH tekst potpisanog međunarodnog ugovora na jezicima konstitutivnih naroda BiH i na jednom od jezika originala ako to nije jezik konstitutivnih naroda BiH.
- (2) Ako original međunarodnog ugovora nije potpisan na službenim jezicima BiH, tekst prijevoda ugovora odobrava nadležno ministarstvo.
- (3) Ministarstvo vanjskih poslova BiH dostavlja Vijeću ministara BiH nacrt odluke o ratifikaciji međunarodnog ugovora čiji je sastavni dio i tekst ugovora, u roku od 30 dana od dana zaprimanja teksta potpisanog međunarodnog ugovora.
- (4) U roku od 60 dana od dana zaprimanja nacrta odluke, Vijeće ministara BiH utvrđuje prijedlog odluke o ratifikaciji međunarodnog ugovora i dostavlja ga Predsjedništvu BiH.

Član 28.

(Saglasnost za ratifikaciju međunarodnog ugovora)

- | (1) Predsjedništvo BiH, radi dobijanja saglasnosti za ratifikaciju, dostavlja Parlamentarnoj skupštini BiH zaključeni međunarodni ugovor.
- (2) Uz međunarodni ugovor koji dostavlja na saglasnost, Predsjedništvo BiH dostavlja Parlamentarnoj skupštini BiH i usvojeni izvještaj Vijeća ministara BiH o potrebi i uslovima zaključivanja predmetnog ugovora.
- (3) Parlamentarna skupština BiH odlučuje o davanju saglasnosti za ratifikaciju međunarodnog ugovora.

Član 29.

(Odluka o ratifikaciji međunarodnog ugovora)

- (1) Predsjedništvo BiH, po dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine BiH, donosi Odluku o ratifikaciji međunarodnog ugovora.
- (2) Odluku o ratifikaciji potpisuje predsjedavajući Predsjedništva BiH.

**VI HITNI POSTUPAK RATIFIKACIJE MEĐUNARODNOG UGOVORA –
KREDITNOG ARANŽMANA**

Član 30.

- (1) Hitni postupak ratifikacije međunarodnih ugovora primjenjuje se na članove 31 – 34. prilikom zaključivanja međunarodnih ugovora kojima BiH preuzima kreditne i druge finansijske obaveze - kreditni aranžmani.

Član 31.

(Pokretanje postupka ratifikacije)

- (1) Nadležno ministarstvo BiH u roku od 5 dana od dana potpisivanja međunarodnog ugovora – kreditnog aranžmana, dostavlja Ministarstvu vanjskih poslova BiH tekst potpisanog međunarodnog ugovora (original) na jezicima konstitutivnih naroda BiH i na jednom od jezika originala ako to nije jezik konstitutivnih naroda BiH.
- (2) Ako original međunarodnog ugovora nije potpisan na službenim jezicima BiH tekst prevoda međunarodnog ugovora odobrava nadležno ministarstvo.
- (3) U cilju pokretanja procedure ratifikacije, nadležno ministarstvo u roku iz stava 1. ovog člana, dostavlja Ministarstvu vanjskih poslova BiH i tekst međunarodnog ugovora – kreditnog aranžmana na jezicima konstitutivnih naroda BiH u printanoj i elektronskoj verziji.
- (4) Ministarstvo vanjskih poslova BiH, bez odlaganja, a najduže u roku od 3 dana od dana prijema teksta međunarodnog ugovora, dostavlja Predsjedništvu BiH prijedlog odluke o ratifikaciji međunarodnog ugovora – kreditnog aranžmana.

Član 32.
(Saglasnost za ratifikaciju međunarodnog ugovora)

- (1) Predsjedništvo BiH, radi dobijanja prethodne saglasnosti za ratifikaciju, dostavlja Parlamentarnoj skupštini BiH prijedlog odluke o ratifikaciji u roku od 3 dana od dana prijema.
- (2) Parlamentarna skupština BiH odlučuje o davanju prethodne saglasnosti za ratifikaciju međunarodnog ugovora – kreditnog aranžmana u roku od 15 dana od dana dostavljanja prijedloga odluke o ratifikaciji od strane Predsjedništva BiH.

Član 33.
(Odluka o ratifikaciji međunarodnog ugovora)

- (1) Predsjedništvo BiH, po dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine BiH, odlučuje o ratifikaciji međunarodnog ugovora - kreditnog aranžmana u roku od 5 dana.
- (2) Odluku o ratifikaciji međunarodnog ugovora potpisuje predsjedavajući Predsjedništva BiH.

Član 34.

Odluka o ratifikaciji međunarodnog ugovora iz člana 31. – 33. ovog Zakona, sa tekstom tog ugovora, objavljuje se u "Službenom glasniku BiH – Međunarodni ugovori", najkasnije u roku od 15 dana donošenja odluke o ratifikaciji.

VII REZERVE NA MEĐUNARODNI UGOVOR

Član 35.
(Stavljanje ili povlačenje rezervi)

- (1) U trenutku parafiranja, potpisivanja, ratificiranja, pristupanja ili prihvatanja međunarodnog ugovora, ovlašten predstavnik BiH može izjaviti rezervu na međunarodni ugovor osim ako rezerva nije zabranjena ugovorom ili nespojiva sa predmetom i ciljem ugovora.
- (2) Ako ugovorom nije drugačije određeno, rezerva može u svakom trenutku biti povučena, a za njeno povlačenje nije potreban pristanak države koja je prihvatila rezervu.
- (3) Rezerva, prihvatanje rezerve i primjedba na rezervu treba da budu formulisani pismeno i saopšteni ugovornim stranama.
- (4) O stavljanju rezerve na međunarodni ugovor, povlačenju rezerve, prihvatanju rezerve i primjedbi na rezervu odlučuje Predsjedništvo BiH, odnosno Vijeće ministara BiH po ovlaštenju Predsjedništva BiH.

VIII MEĐUNARODNI UGOVORI KOJIMA BIH PREUZIMA KREDITNE I DRUGE FINANSIJSKE OBAVEZE

Član 36.

(Preuzimanje kreditnih i drugih finansijskih obveza)

Na pregovaranje i zaključivanje međunarodnih ugovora kojima BiH preuzima kreditne i druge finansijske obaveze primjenjuju se odredbe ovoga Zakona, ukoliko posebnim zakonskim propisima, koji regulišu ovu oblast, nije drugačije određeno.

IX OBJAVLJIVANJE I STUPANJE NA SNAGU MEĐUNARODNOG UGOVORA

Član 37.

(Objavljivanje međunarodnog ugovora)

- (1) Odluka o ratifikaciji međunarodnog ugovora, s tekstom tog ugovora, objavljuje se u "Službenom glasniku BiH – Međunarodni ugovori", najkasnije u roku od 60 dana od dana njenog donošenja.
- (2) Nadležno ministarstvo dostavlja tekst međunarodnog ugovora na jezicima konstitutivnih naroda BiH Ministarstvu vanjskih poslova BiH radi objavljivanja.
- (3) Odluka o ratifikaciji i tekst međunarodnog ugovora se objavljuju na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku. Za objavljivanje je nadležno Ministarstvo vanjskih poslova BiH.
- (4) U "Službenom glasniku BiH – Međunarodni ugovori" mogu se objaviti međunarodni akti koji nisu međunarodni ugovori.

Član 38.

(Stupanje na snagu međunarodnih ugovora)

- (1) Međunarodni ugovor stupa na snagu za Bosnu i Hercegovinu u skladu s odredbama samog ugovora i ovoga Zakona.
- (2) Ako međunarodni ugovor ne sadrži odredbe o stupanju na snagu, taj međunarodni ugovor stupa na snagu za Bosnu i Hercegovinu čim sve pregovarateljice daju pristanak da budu njime vezane, a u skladu s odredbama ovoga Zakona.

X INSTRUMENTI O RATIFIKACIJI, PRIHVATANJU, ODOBRAVANJU ILI PRISTUPANJU

Član 39.

(Potpisnik instrumenta o ratifikaciji)

Instrument o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju međunarodnom ugovoru, na osnovu odluke Predsjedništva BiH, potpisuje predsjedavajući Predsjedništva BiH, predsjedavajući Vijeća ministara BiH ili ministar vanjskih poslova BiH.

Član 40.

Razmjena ili deponovanje instrumenata o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju i izvršavanje drugih radnji koje se odnose na stupanje međunarodnog ugovora na snagu za BiH, u nadležnosti su Ministarstva vanjskih poslova BiH.

XI REGISTRACIJA, EVIDENCIJA I DEPONOVANJE MEĐUNARODNIH UGOVORA

Član 41.

(Registracija međunarodnih ugovora)

Za registraciju međunarodnih ugovora, u skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih naroda nadležno je Ministarstvo vanjskih poslova BiH.

Član 42.

(Evidentiranje i deponovanje međunarodnih ugovora)

- (1) Originali međunarodnih ugovora evidentiraju se i deponuju u Zbirci međunarodnih ugovora BiH u Ministarstvu vanjskih poslova BiH.
- (2) Ministarstvo vanjskih poslova BiH će, na zahtjev nadležne institucije BiH i entiteta, u slučaju opravdanog interesa, izdati ovjerene kopije međunarodnih ugovora iz oblasti za koje su neposredno nadležni.

XII SUKCESIJA MEĐUNARODNIH UGOVORA

Član 43.

(Primjena pravila u slučaju sukcesije)

Na sukcesiju međunarodnih ugovora države prethodnice BiH, primjenjuju se pravila međunarodnog prava i odredbe Bečke konvencije o sukcesiji država u odnosu na ugovore, iz 1978 godine.

XIII IZVRŠAVANJE MEĐUNARODNIH UGOVORA

Član 44.

(Izvršavanje međunarodnih ugovora)

- (1) Vijeće ministara BiH vodi brigu i prati izvršavanje međunarodnih ugovora preko nadležnih institucija BiH i entiteta.
- (2) Nadležni organi državne uprave u BiH prate izvršavanje međunarodnih ugovora i o tome, po potrebi, obavještavaju Vijeće ministara BiH.

Član 45.

(Preuzimanje izvršenja obaveze)

- (1) Međunarodne ugovore koje je zaključila BiH, a kojima se ostvaruju obaveze za domaće pravne osobe, neposredno izvršavaju te pravne osobe
- (2) Ako domaća pravna osoba ne izvrši svoje obaveze koje proističu iz međunarodnog ugovora koji je zaključila BiH, te će obaveze izvršiti BiH na teret onog entiteta na čijoj se teritoriji nalazi sjedište te pravne osobe u trenutku nastanka obaveze.

XIV IZMJENE I PRESTANAK MEĐUNARODNIH UGOVORA

Član 46.

(Izmjena međunarodnog ugovora)

- (1) Međunarodni ugovor se može mijenjati prema odredbama tog ugovora ili prema opštim pravilima međunarodnog običajnog i međunarodnog ugovornog prava.
- (2) Na postupak izmjene međunarodnog ugovora primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na zaključivanje međunarodnih ugovora.

Član 47.

(Privremeni ili trajni prestanak primjene)

- (1) Međunarodni ugovor se privremeno ili trajno prestaje primjenjivati u skladu s odredbama tog ugovora ili opštim pravilima međunarodnog ugovornog ili međunarodnog običajnog prava.
- (2) Privremeni ili trajni prestanak primjene međunarodnog ugovora iz stava (1) ovoga člana objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Član 48.

(Otkazivanje međunarodnog ugovora)

- (1) Međunarodni ugovor se otkazuje ili se iz njega povlači, u skladu s odredbama tog ugovora ili prema opštim pravilima međunarodnog ugovornog ili međunarodnog običajnog prava.
- (2) O otkazivanju ili povlačenju iz međunarodnog ugovora odlučuje Predsjedništvo BiH, po vlastitoj inicijativi ili na prijedlog Vijeća ministara BiH, po prethodno dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine BiH.

XV PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 49.

(Dostavljanje originala međunarodnih ugovora)

Sve državne institucije BiH i entiteti obavezni su da sve originale međunarodnih ugovora koji su u njihovom posjedu dostave Ministarstvu vanjskih poslova BiH bez odlaganja, a najkasnije u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 50.

(Prestanak primjene prijašnjih propisa)

Stupanjem na snagu ovog Zakona prestaje da važi Zakon o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH" broj 29/2000)

Član 51.

(Stupanje na snagu ovoga Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

PSBiH broj _____
Sarajevo _____ 2012. godine

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH

O B R A Z L O Ž E N J E

Zakona o zaključivanju međunarodnih ugovora

I. USTAVNOPRAVNI I ZAKONSKI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o zaključivanju međunarodnih ugovora sadržan je u članu IV. 4.a) Ustava BiH, prema kojem je Parlamentarna skupština nadležna za donošenje zakona koji su potrebni za provođenje odluka Predsjedništva ili za vršenje funkcija Skupštine predviđenih Ustavom i članu III 1.a) Ustava BiH kojim je regulisano da je vanjska politika u nadležnosti institucija BiH.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Postupak zaključivanja međunarodnih ugovora regulisan je Zakonom o zaključivanju i izvršavanju međunarodnih ugovora iz 2000. godine. U periodu nakon donošenja ovog Zakona i primjene istog, javila se potreba za donošenjem novog Zakona kojim bi se preciznije i obuhvatnije regulisala ova materija. Aktivnosti državnih organa BiH na približavanju Evro-Atlantskim integracijama, dovele su do povećanog broja međunarodnih ugovora koji se zaključuju, posebno multilateralnih konvencija kojim se pristupa u cilju ispunjavanja uslova za približavanje BiH EU i NATO-u.

U praksi se pokazalo da pojedine odredbe Zakona koji se primjenjuje usporavaju proceduru zaključivanja bilateralnih ugovora. Postojećim Zakonom nisu bili regulisani svi postupci i procedure koje je potrebno provesti u cilju zaključivanja međunarodnog ugovora što je stvaralo potrebu za čestim tumačenjem propisa. Pristupanje BiH međunarodnim konvencijama nije precizno regulisano postojećim Zakonom.

U cilju izrade jednog modernog i sveobuhvatnog Zakona, kao i velikog broja izmjena i dopuna koje je trebalo ugraditi u Zakon, odustalo se od prijedloga za izmjene i dopune postojećeg Zakona i predložen je nacrt novog Zakona.

Ovim prijedlogom Zakona se precizno propisuje način zaključivanja međunarodnih ugovora, od pokretanja postupka, pregovaranja, parafiranja i potpisivanja ugovora, do stupanja na snagu, ratifikacije, primjene, objavljivanja, deponovanja i svih drugih postupaka u procesu zaključivanja međunarodnih ugovora i njihove primjene. U ovom prijedlogu Zakona se uvode zakonski rokovi za postupanje nadležnih organa koji učestvuju u njegovoj primjeni.

III. USKLAĐENOST ZAKONA SA EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Prijedlog novog Zakona o zaključivanju međunarodnih ugovora je urađen u skladu sa praksom pravnih sistema zemalja EU i Jedinistvenim pravilima za izradu pravnih propisa u institucijama BiH. Zakon je u skladu sa Bečkom konvencijom o ugovornom pravu, Bečkom konvencijom o sukcesiji država u vezi međunarodnih ugovora i međunarodnom praksom iz ove oblasti.

IV OBRAZLOŽENJE POJEDINI RJEŠENJA U ZAKONU

Članom 1. predloženog zakona propisuje se predmet zakonskog regulisanja, te se u tom smislu navode svi postupci i procedure koje predloženi tekst propisuje za zaključivanje međunarodnih ugovora.

Članom 2. su definisani izrazi koji će se u terminološkom smislu koristiti u ovom Zakonu.

Članom 3. daje se tumačenje međunarodnih akata koji nemaju karakter međunarodnog ugovora i kojim BiH ne preuzima međunarodne pravne obaveze. Za potpisivanje ovih akata nije potrebno provoditi proceduru propisanu ovim Zakonom.

Članom 7. propisan je postupak ocijene inicijative za zaključivanje međunarodnog ugovora. Kada nadležno ministarstvo ocijeni da je inicijativa opravdana dužno je u roku od 30 dana obavijestiti podnosioca inicijative. U daljnjih 60 dana nadležno ministarstvo dostavlja prijedlog za pokretanje postupka i osnovu za vođenje pregovora Vijeću ministara BiH. Ovim prijedlogom Zakona uvode se zakonski rokovi za postupanje nadležnog ministarstva.

Članom 13. se reguliše zaključivanje tipskih i jednostavnijih međunarodnih ugovora. Praksa je pokazala da BiH zaključuje određeni broj bilateralnih ugovora jednostavnijeg i tipskog sadržaja gdje nije potrebno voditi pregovore (npr. ugovor o ukidanju viza na diplomatske i službene pasoše). Tekstovi ovih ugovora se mogu usaglasiti pismenim putem i ne postoji potreba za susretom izaslanstava koje će raditi na usaglašavanju teksta.

Članom 14. regulisana je procedura zaključivanja tipskih i jednostavnijih međunarodnih ugovora. Pored uobičajene dokumentacije potrebne za donošenje odluke o pokretanju postupka zaključivanja međunarodnog ugovora, treba obratiti pažnju na tačku h) prijedloga kojom je propisana potrebna saglasnost druge ugovorne strane da zaključi međunarodni ugovor bez prethodnog vođenja pregovora. Cjelokupnim postupkom zaključivanja ugovora propisanih članovima 11. i 12. značajno će se pojednostaviti procedura i ubrzati zaključivanje međunarodnih ugovora.

Članovima 15. i 16. posebno se reguliše pristupanje ili prihvatanje multilateralnih međunarodnih ugovora od strane BiH. Ovim se otklanja nedostatak starog Zakona u kojem nije posebno regulisana ova oblast, tako da su se primjenjivale opšte odredbe Zakona. U narednom periodu, radi ispunjavanja uslova za prijem u EU, očekuje se pristupanje ili prihvatanje većeg broja međunarodnih konvencija i multilateralnih ugovora od strane BiH.

Članom 19. posebno je regulisana privremena primjena međunarodnog ugovora. U prvom stavu ovog člana je precizno propisano na koji način se ugovor privremeno primjenjuje i nadležni organi koji mogu odobriti privremenu primjenu međunarodnog ugovora.

Članom 21. je prvi put zakonski propisana procedura i nadležnost za parafiranje sporazuma u skladu sa Bečkom konvencijom o ugovornom pravu. Parafiranje međunarodnog ugovora nakon završetka pregovora će izvršiti šef delegacije za pregovore. Predsjedništvo BiH, odnosno Vijeće ministara BiH može po potrebi odrediti i drugu osobu da parafira međunarodni ugovor.

Članom 23. propisano je dostavljanje izvještaja o pregovorima Predsjedništvu BiH i Vijeću ministara BiH u roku od 15 dana. I u ovom članu se uvodi zakonski rok u kojem nadležni organ mora da postupi.

Članom 26. propisano je da Predsjedništvo BiH daje saglasnost za potpisivanje memoranduma o razumijevanju, memoranduma o saradnji, zajedničkih izjava, deklaracija ili drugih međunarodnih akata koji nemaju karakter međunarodnog ugovora, a koji se zaključuju između država, vlada ili sa međunarodnim organizacijama. Ovim se uvodi nova procedura kojom nadležno ministarstvo, bez provođenja kompletne procedure predviđene ovim Zakonom za zaključivanje međunarodnih ugovora, dostavlja Predsjedništvu BiH prijedlog međunarodnog akta koji nema karakter međunarodnog ugovora (memorandumi o razumijevanju i dr.). Predsjedništvo BiH donosi odluku kojom daje saglasnost za potpisivanje ovih akata ukoliko se oni zaključuju na nivou država ili

vlada, kao i sa međunarodnim organizacijama. Ovim se zadovoljava ustavna nadležnost Predsjedništva BiH.

Za potpisivanje međunarodnih akata na nivou ministarstava, koji nisu međunarodni ugovori i kojima se ne preuzimaju pravne obaveze, nije potrebna saglasnost Predsjedništva.

U Članu 27 kojim je propisan postupak ratifikacije uvode se zakonski rokovi i to rok od 30 dana u kojem je Ministarstvo vanjskih poslova BiH obavezno Vijeću ministara BiH dostaviti nacrt odluke o ratifikaciji međunarodnog ugovora i rok od 60 dana u kojem od dana zaprimanja odluke, Vijeće ministara BiH utvrđuje prijedlog odluke o ratifikaciji i dostavlja ga Predsjedništvu BiH. Uvođenjem zakonskih rokova ubrzava se postupak ratifikacije što je od velikog značaja, posebno kada se radi o međunarodnim ugovorima finansijskog karaktera.

Poglavlje VI prijedloga Zakona je novi dio kojim se reguliše stavljanje ili povlačenje rezervi na međunarodni ugovor što nije bilo propisano starim Zakonom. Odrebe ovog Poglavlja su u potpunosti usaglašene sa Bečkom konvencijom o ugovornom pravu i prilagođene domaćim pozitivnim propisima. U dosadašnjoj praksi se javljala potreba za stavljanjem ili povlačenjem rezervi od strane BiH na međunarodne ugovore. Nedostatak odgovarajuće zakonske norme se prevazilazio primjenom opštih odredbi Bečke konvencije. Uvođenjem ovog Poglavlja u prijedlog Zakona, na precizan način se definišu ovi postupci i određuje nadležnost državnih organa.

Članom 31 regulisano je zaključivanje međunarodnih ugovora kojima BiH preuzima kreditne i druge finansijske obaveze.

U članu 32 prijedloga je skraćen zakonski rok za objavljivanje međunarodnog ugovora u "Službenom glasniku BiH". Dosadašnji rok za objavljivanje odluke o ratifikaciji od 90 dana, skraćen je na 60 dana.

Članom 44 je propisana obaveza svim državnim i entitetskim institucijama da najkasnije u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona, dostave Ministarstvu vanjskih poslova sve originale međunarodnih ugovora. Članom 32. prijedloga Zakona propisano je da se originali međunarodnih ugovora evidentiraju i deponuju u Zbirci međunarodnih ugovora koje vodi Ministarstvo vanjskih poslova BiH.

VI. FINANSIJSKA SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovog zakona nije potrebno obezbijediti dodatna finansijska sredstva iz budžeta BiH.

VII. OPIS KONSULTACIJA VOĐENIH U PROCESU IZRADE ZAKONA

U postupku izrade teksta ovog zakona učestvovali su svojim prijedlozima i sugestijama predstavnici svih ministarstava iz Vijeća ministara BiH.

Na osnovu člana IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na ____ . sjednici održanoj ____ 2012. godine i na ____ sjednici Doma naroda održanoj ____ 2012. godine, usvojila je

**ZAKON
O IZMJENAMA ZAKONA
O CENTRALNOJ BANCII BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Zakonu o Centralnoj banci Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj: 1/97) član 36 mijenja se i glasi.

"Član 36.

Obavezne rezerve banaka

1. Upravno vijeće Centralne banke propisom zahtijeva da banke drže depozite u Konvertibilnim markama kod Centralne banke, preko centrale ili glavnih jedinica, u minimalnom propisanom nivou koji iznosi između 10% i 15% njihovih depozita i pozajmljenih sredstava izraženih u Konvertibilnoj marci. Obavezne rezerve se primjenjuju jednako za sve banke.
2. Obavezne rezerve se održavaju držanjem sljedećih sredstava:
 - gotovine ili novčanih depozita kod Centralne banke preko njene centrale i glavnih jedinica i obračunavaju se kao prosječne dnevne rezerve u desetodnevnom periodu.
 - obveznice izdate od strane Bosne i Hercegovine, entiteta, kantona ili opštine, isključivo u KM-ovima. Ukupan iznos obveznica se racuna na osnovu nominalnih vrijednosti i ne može iznositi više od 10% od ukupnih obaveznih rezervi banke. Obveznice moraju biti emitovane preko berze koja se nalazi na tlu Bosne i Hercegovine.
3. Centralna banka isplaćuje bankama kamatu po tržišnoj stopi i to na iznos njihovih obaveznih rezervi koji prelazi ekvivalent od pet procenata ukupnog iznosa njihovih pojedinačnih obaveza.
4. Propisi kojima se modificiraju nivoi obaveznih rezervi specificiraju datum do kojeg banke moraju obezbijediti iznos novih rezervi.
5. Ukoliko banka ne izvrši svoju obavezu u pogledu obaveznih rezervi tokom dva uzastopna perioda, Centralna banka prestaje obavljati transakcije povlačenja za tu banku i obavještava nadležne bankarske institucije kako bi se poduzele odgovarajuće mjere i nadoknadio manjak u toku iste sedmice. Ukoliko se neispunjavanje obaveza produži za još jednu sedmicu, Centralna banka će obavijestiti nadležne bankarske institucije kako bi one mogle započeti postupak zatvaranja banke. Centralna banka određuje i naplaćuje kaznu za svaku banku koja ne uspije

održati obavezne rezerve na minimalnom nivou propisanom od strane Centralne banke, u iznosu od pet promila (5/1000) dnevno od ostvarenog deficita obaveznih rezervi te banke, sve dok se taj deficit ne ispravi.

Član 2.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

Obrazloženje

I – USTAVNO PRAVI OSNOV ZA DONOŠENJE

Ustavno-pravni osnov za donošenje Zakona o izmjenama Zakona o centralnoj banci Bosne i Hercegovine sadržan je u članu IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna za donošenje zakona i nesporan je s obzirom da je riječ o izmjenama i dopunama postojećeg zakona.

II – RAZLOZI ZA DONOŠENJE I OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH RJEŠENJA

Izmjenama Zakona o centralnoj banci Bosne i Hercegovine, Centralna banka dobiva dodatnu polugu za djelovanje tokom kriznih perioda. Naime, samim smanjenjem stope obaveznih rezervi u bankarskom sektoru koji je pretežno u rukama stranih bankarskih grupacija. Centralna banka ne dobiva garancije da će se dodatna sredstva usmjeriti ka domaćem tržištu. Tekuća kriza je pokazala slabost trenutnih mogućnosti Centralne Banke BiH jer su se oslobodjena sredstva povukla iz države kroz depozite koje pripadaju grupacijama vlasnicima banaka na tlu Bosne i Hercegovine.

Iznos o kojem se trenutno radi (10% obaveznih rezervi) je minoran i ne može sustinski dovesti ni do kakve ozbiljne dužničke krize a po mojoj procjeni niti uticati na cijene obveznica. Sa druge strane, investitori u dužničke papire bi bile banke koje su same po sebi stručne da procijene kvalitet dužnika i mogućnost otplate pa samim tim ne možemo izraziti bojazljivost da bi njihovi potezi bili nesmotreni.

Ovom izmjenom se:

1. Oslobađa odmah izvjesna količina novca odnosno umjesto novca banke deponuju obveznice koje su kupile od Entiteta/ Kantona/Općina
2. Omogućava nastavak kupovine obveznica od strane Banaka jer su "stimulisane" da kupuju obveznice i time daje mogućnost entitetima da se kreditiraju putem obveznica
3. Smanjuje cijena dugoročnih obveznica / prinosa koje entiteti plaćaju Banakama

Dakle stopa obavezne rezerve ostaje na nivou koji određuje Upravno Vijeće Centralne banke, ali se sama struktura prilagođava onome što je zemlji kao što je Bosna i Hercegovina neophodno.

III – FINANCIJSKA SREDSTVA

Za provođenje Zakona o dopunama Zakona o Centralnoj banci Bosne i Hercegovine nisu potrebna dodatna finansijska sredstva u Budžetu institucija BiH i međunarodnih obaveza BiH.

На основу члана ИВ 4.а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на ___ сједници Представничког дома, одржаној _____ године и на ___ сједници Дома народа, одржаној _____ године, усвојила је

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СПОЉНОТРГОВИНСКОЈ КОМОРИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Закону о спољнотрговинакој коморе Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, број 30/01) у иза члана 2. додаје се члан 2.а) који гласи:

„Члан 2а)

1. Комора је институција са јавним овлаштењима у смислу Закона о управи.
2. Изузетно од опште примјене Закона о управи, одредбе члана 9.став (2) Закона о управи се не примјењују на Комору.“

Члан 2.

У члану 22. став 3. мијења се и гласи:

„3. Скупштина Коморе утврђује висину котизације и начин њене наплате.“

Иза става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„4. Скупштина Коморе утврђује и висину чланарине до износа одређеног овим Законом.“

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 3.

У члану 23. став 1. мијења се и гласи:

„1. Чланови коморе наведени у члану 3. овог закона плаћају мјесечну чланарину која не може бити виша од двије просјечне плаће у претходној години за подручје за које су коморе основане.“

У ставу 2. на крају текста додаје се зарез и ријечи: „до износа одређеног ставом 1. овог члана.“

У ставу 3. на крају текста додаје се зарез и ријечи: „за послове у којима Комора дјелује у својству посредника приликом уговарања истих.“

Члан 4.

У члану 24. иза става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„3. Комора је дужна доставити Савјету министара Босне и Херцеговине извјештај о извршењу буџета до 31. марта за претходну годину ради упознавања.“

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику БиХ“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Ustavno-pravni osnov

Ustavno pravni osnov за доношење Закона о измјенама и допунама Закона о спољнотрговинакој коморе Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, број 30/01) садржан је у члана IV 4.а) Устава Босне и Херцеговине, према којем је Парламентарна скупштина надлежна за доношење закона који су потребни за провођење одлука Предсједништва или за вршење функција Скупштине по Уставу БиХ.

Разлози за доношење

Досадашњим одредбама Закона о спољнотрговинској комори нигдје није јасно наведен статус ове институције у смислу Закона о управи. Детаљнијим освртом на надлежности ове институције, утврђено је да СКТ има одређена јавна овлаштења која су јој пренесена од стране Министарства спољне трговине и економских односа Босне и Херцеговине, а посебно у смислу издавања деташмана, као и вршења промоције извоза. Обзиром да ове надлежности представљају јавна овлаштења, потребно је у том смислу и допунити одредбе Закона.

У важећем Закону о спољнотрговинакој комори Босне и Херцеговине било је прописано да Скупштина Коморе утврђује основицу и висину чланарине и котизације и начин наплате. Такво рјешење гдје законски није одређен лимит тј. горња граница висине чланарине довело је до тога да привредни субјекти плаћају изузетно високе чланарине што је отежавало рад самих привредних субјеката јер је одлив финансијских средстава био велик.

Одређивањем горње границе годишње чланарине на 10.000 КМ жели се постићи несметано функционисање привредних субјеката и стварање здравог тржишта. Скупштини коморе је и даље дато да до границе одређене овим законом одређује као и до сада висину чланарине.

Измјенама и допунама Закона је предвиђено да Комора може примјењивати тарифе за услуге које пружа члановима и за услуге члановима Коморе, за послове у којима Комора дјелује у својству посредника приликом уговарања истих.

Предложена допуна је из разлога што су у досадашњој пракси привредни субјекти плаћали проценат и у случају када Комора није имала улогу посредника, те се увођењем оваквог рјешења ствара праведан однос између привредних субјеката и Коморе.

Финансијска средства

За провођење овог Закона није потребно издвојити додатна средства из Буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине.

Неспорно је да ће Комора имати мање приходе из чланарина него што је то случај био до сада, али Комора се не финансира само из чланарина. Она је дужна средства за обављање својих надлежности обезбиједити и из других извора. Оно што се засигурно добија су здрави привредни субјекти који ће улагати у развој тржишта.

ELEKTROPRENOS

Na sastanku u Briselu, održanom 13. novembra ove godine, predstavnici Evropske komisije su insistirali da se izmene i dopune Zakona o Elektroprenosu ne donose (odnosno da se ne donose odluke o raspodjeli dobiti), dok se ne sprovedu ostale odluke dogovorene sa Komisijom u novembru 2011. godine, a potvrđene na Skupštini dioničara u februaru 2012. godine.

Evropska komisija predlaže da se predložene izmjene i dopune zakona (kojima se briše odrednica zabrane raspodjele dobiti među dioničarima u periodu od 10 godina od osnivanja) dopune sa jasnijim kriterijima za raspodjelu dobiti – npr “neraspoređena dobit se može rasporediti nakon usvajanja posljednjeg godišnjeg finansijskog izvještaja preduzeća, te usvajanja investicionog plana preduzeća.

U slučaju da izmjene i dopune Zakona sadrže i ovu odrednicu, moglo bi se odmah pristupiti usvajanju istih.

Realno se izmjene i dopune ovog Zakona ne mogu usvojiti u oba doma Parlamenta BiH do februara iduće godine.

ODLUKE i ZAKLJUČCI SKUPŠTINE ELEKTROPRENOSA – FEBRUAR 2012. GODINE

Za poslovanje/obavljanje djelatnosti Elektroprenosa BiH utvrđuju se principi:

- investiranje u prenosnu mrežu na području dva entiteta realizovati će se poštujući omjer kapitala u Kompaniji (paritet: Federacija BiH - 58,89%; Republika Srpska- 41,11%)
- broj i struktura zaposlenih u cijeloj Kompaniji će biti srazmjerni učešću u kapitalu Kompanije (paritet: Federacija BiH - 58,89%; Republika Srpska- 41,11%)
- u cilju deblokade rada Kompanije, a do izmjene internih akata, odluke na Upravi i Upravnom Odboru Kompanije donose se konsenzusom
- vođenje politike Kompanije će usaglašavati članovi Skupštine dioničara, kao i druga važna otvorena pitanja.

Pored toga na Skupštini je zaključeno:

1. da se postojeći statut Kompanije prilagodi dogovorenim principima
2. da se pripreme izmjene i dopune Zakona o osnivanju Kompanije za prenos električne energije u Bosni i Hercegovini (Elektroprenosa) – u dijelu koji se odnosi na rok zabrane raspolaganja dobiti
3. da se formira ekspertska radna grupa za analizu i prijedlog rješenja statusa 110 kV mreže u BiH

4. da se formira ekspertska radna grupa za analizu i prijedlog rješenja odnosa Nezavisnog operatora sistema u BiH i Elektroprenosa BiH
5. da Upravni odbor Elektroprenosa razriješi vršioce dužnosti članova Uprave, imenuje nove vršioce dužnosti članova Uprave, te pokrene proceduru za izbor i imenovanje članova Uprave u skladu sa zakonom

Zaključci Skupštine su uskladu sa zaključcima sastanka ministara energije i Stefana Sanina iz novembra 2011. godine, s tim da je tada još zaključeno da:

1. će se uraditi nezavisna revizija investicija u periodu 2006 – 2011, da bi se sagledao omjer investiranja po entitetima. Ovo će biti osnova za izradu novog investicionog plana.

SVI NAVEDENI ZAKLJUČCI NISU REALIZOVANI, OSIM ŠTO SU PRIPREMLJENE IZMJENE I DOPUNE ZAKONA O ELEKTROPRENOSU I POSLANE KA VIJEĆU MINISTARA.

PRIJEDLOG PLANA AKTIVNOSTI:

Decembar 2012. godine

1. Skupština dioničara Elektroprenosa sa sljedećim dnevnim redom:
 - izmjene i dopune Statuta Elektroprenosa (radi inkorporiranja dogovorenih principa i omogućavanje imenovanja privremenih upravljačkih struktura – ako je potrebno)
 - imenovanje privremenih upravljačkih struktura (U.O. i Uprava)
 - ponovno raspisivanje konkursa za U.O i Upravu
 - nalog privremenoj upravi i U.O. da se u roku od 60/90 dana urade konsolidovani finansijski izvještaji i trogodišnji investicioni *plan (postoji osnova za izradu ovog plana – usvojen desetogodišnji plan investiranja 2006. - 2016. godina i nerealizovani projekti iz prethodnog trogodišnjeg plana)*
 - izvještaj o radu radnih grupa formiranih na prethodnoj skupštini i davanje novog roka za izradu prijedloga rješenja 110 kV mreže i odnos nezavisnog operatora sistema i Elektroprenosa).

?-pitanje nezavisne revizije investicija 2006. – 2011. godina

Februar 2013. godine

2. Usvajanje izmjena i dopuna Zakona o Elektroprenosu

Mart 2013. godine

3. Skupština dioničara Elektroprenosa sa sljedećim dnevnim redom:

- Imenovanje stalnih upravljačkih struktura – po konkursu
- Usvajanje konsolidovanih godišnjih finansijskih izvještaja
- Usvajanje trogodišnjeg investicionog plana
- Odluka o raspodjeli dobiti

pitanje nezavisne revizije investicija 2006. – 2011. godina

Prijedlog

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na __. sjednici Predstavničkog doma održanoj __. __. 2012. godine i na __. sjednici Doma naroda, održanoj __. __. 2012. godine, usvojila je

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U INSTITUCIJAMA BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

U Zakonu o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10 i 40/12) u članu 4. **Izuzeće u primjeni** stav 2. u prvom redu rečenice umjesto riječi "i" stavlja se zarez, iza riječi "Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine", dodaju se riječi "generalni sekretar Predsjedništva Bosne i Hercegovine, generalni sekretar Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, sekretari ministarstava i pomoćnici ministara", a ostali dio rečenice ostaje nepromijenjen.

U istom članu dodaje se novi stavovi 3. 4. i 5. koji glase:

"3. Sekretare domova Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine i sekretara Zajedničke službe Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine imenuju domovi Parlamentarne skupštine BiH, odnosno oba doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, generalnog sekretara Vijeća ministara Bosne i Hercegovine imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, generalnog sekretara Predsjedništva Bosne i Hercegovine imenuje Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, sekretara ministarstva imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, a pomoćnika ministra na prijedlog ministra imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.

4. Lica iz stava 2. ovog člana imenuju se na mandatni period ne duži od mandata saziva Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Predsjedništva Bosne i Hercegovine, te mogu biti ponovo birane na istu dužnost.

5. Nacionalna struktura sekretara ministarstava i pomoćnika ministara će se izbalansirati da bi se osigurala nacionalna zastupljenost sva tri konstitutivna naroda i ostalih u Bosni i Hercegovini."

U dosadašnjem stavu 3. koji postaje stav 6. iza riječi "kao" dodaju se riječi: "šefovi kabineta i", a ostali dio teksta ostaje nepromijenjen.

Član 2.

Naziv člana 4a. **Sekretari domova i sekretar Zajedničke službe** mijenja se i glasi: "Izuzetna primjena odredbi Zakona o državnoj službi u institucijama BiH".

U istom članu riječ: "sekretare" zamjenjuje se riječju: "lica", a riječi: "42.a) i 44." brišu se.

Član 3.

U članu 7. **Radna mjesta u državnoj službi** u stavu 1. tačka a) alineja 1) briše se.

U istoj tački dosadašnja alineja 2) postaje alineja 1), a riječi "pomoćnik ministra" brišu se.

Član 4.

Naziv člana 18. **Sekretari domova, sekretar Zajedničke službe i savjetnici** mijenja se i glasi: "Lica iz člana 4. stav 2."

U članu 18. u stavu 1. u tačkama a), b), d), te u stavovima 2., 4. i 5., riječi: "Sekretari domova, sekretar Zajedničke službe i savjetnici" u različitim padežima mijenjaju se riječima: "Lica iz člana 4. stav 2".

U istom članu u stavu 1. tačka b. mijenja se i glasi:

"b) Prava i obaveze lica iz člana 4. stav 2. uređuju se podzakonskim aktom o organizaciji institucije BiH u kojoj ova lica obavljaju dužnost".

Član 5.

U članu 30. **Ocjena rada** stav 3. briše se.

U istom članu u stavu 5. riječi: "najmanje šest mjeseci" zamjenjuje se riječima: "svaka tri mjeseca".

U istom članu u stavu 9. iza riječi: "negativne" dodaju se riječi: "odnosno dvije uzastopne ili negativne ocjene u toku godine", a ostali dio teksta ostaje nepromijenjen.

Član 6.

Član 34. **Sekretar sa posebnim zadatkom**, briše se.

Član 7.

U članu 50. u stavu 2. u tački j) iza riječi “rada” dodaju se riječi: “odnosno dvije uzastopne , odnosno dvije negativne ocjene u toku godine”.

Član 8.

Ovaj zakon stupa na snagu osam dana od dana objavljivanja u “Službenom glasniku Bosne i Hercegovine”.

O b r a z l o ž e n j e

I USTAVNO-PRAVNI OSNOV

Ustavno-pravni osnov za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine sadržan je u članu IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine i nesporan je, s obzirom da je riječ o izmjenama i dopunama postojećeg zakona.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

S obzirom da sekretari domova Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine i sekretara Zajedničke službe Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine ne spadaju u kategoriju državnih službenika, nego u kategoriju imanovanih funkcionera, ovim prijedlogom izmjena i dopuna zakona, reguliše se izbor, prava i obaveze generalnih sekretara Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Predsjedništva Bosne i Hercegovine, sekretara ministarstava i pomoćnika ministara. Prema važećem Zakonu, naprijed navedena lica pripadali su grupaciji rukovodećih državnih službenika. Uvođenjem mandata za navedene funkcije, uspostavlja se princip odgovornosti i bili bi imenovani u mandatu Predsjedništva Bosne i Hercegovine, odnosno Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

Činjenica je da je državna služba neefikasna sa istim rukovodećim kadrom, koji je, po postojećem zakonu, bez ograničenja od njihovog imenovanja. Imamo apsurdnu situaciju da ministar ne može uticati na izbor i rad pomoćnika ministra i sekretara ministarstva. U takvom ambijentu, kada su svjesni da imaju stalni posao i da ne zavise od mandata i reizbora, pojedini sekretari i pomoćnici se i ne trude da pruže maksimum u svom svakodnevnom angažmanu, svjesni male vjerovatnoće sankcije.

Pored toga, predlaže se uvođenje principa razrješenja dužnosti državnog službenika na osnovu dvije negativne ocjene o radu u toku godine.

III OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH RJEŠENJA

Član 1.

Prijedlogom za dopunu ovog člana uvode se nove kategorije radnih mjesta za imenovana lica, koja nisu državni službenici i na koja se Zakon o državnoj službi u institucijama BiH ne primjenjuje. Takođe se predlaže da se ove kategorije imenovanih lica imenuju na mandat, vodeći računa o nacionalnoj zastupljenosti.

Član 2.

Predložena promjena u članu 2. predstavlja usklađivanje sa predloženom promjenom u predhodnom članu.

Član 3.

Predloženom izmjenom u ovom članu preciziraju se radna mjesta rukovodećih državnih službenika u institucijama Bosne i Hercegovine.

Član 4.

Predložena promjena u članu 4. predstavlja usklađivanje sa predloženom promjenom u članu 1. ovog Prijedloga zakona.

Član 5.

Predloženom izmjenom uvodi se princip razrješenja dužnosti državnog službenika na osnovu dvije negativne ocjene o radu u toku godine.

Član 6.

Predlaže se brisanje člana 34. Sekretar s posebnim zadatkom, jer sekretara s posebnim zadatkom imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, odnosno Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na mandatni period.

Član 7.

Predložena izmjena u ovom članu predstavlja usklađivanje sa članom 5. ovog Prijedloga zakona.

Član 8.

Ovaj član odnosi se na stupanje na snagu zakona.

IV FINANSIJSKA SREDSTVA

Za provođenje ovog zakona nisu potrebna dodatna finansijska sredstva u Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna Skupština Bosne i Hercegovine na _____. Sjednici Zastupničkog doma održanoj _____ 2012.godine i na _____ sjednici Doma naroda održanoj _____ usvojila je

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA IZBORNOG ZAKONA

BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

U Izbornom zakonu Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ br.23/01,7/02,9/02,20/02,25/02,04/04,20/04,25/05,52/05,65/05,77/05,11/06,24/06,32/07,33/08,37/08 i 32/10) u članu 1.10.(1) 8. Iza riječi: „utvrđenih“ dodaje se riječ: „ovim“.

Član 2.

U članu 2.4. riječ „sedam“ mijenja se riječju „pet“.

Član 3.

U članu 2.12. mijenjaju se st.(5) i (6) i glase:

„(5) Članove općinske izborne komisije imenuje općinsko vijeće, odnosno skupština općine na prijedlog vijećnika, odnosno odbornika u općinskom vijeću, odnosno skupštini općine, po proceduri koju utvrđuje Centralna izborna komisija posebnim propisom.

(6) Članove općinskih izbornih komisija razrješava općinsko vijeće odnosno skupština općine po proceduri koju utvrđuje Centralna izborna komisija posebnim propisom.“

Član 4.

U članu 2.16. u stavu (1) brišu se riječi: „uz prethodno pribavljenu suglasnost Centralne izborne komisije BiH, odnosno Centralna izborna komisija BiH“.

Iza stava (3) istog člana dodaje se stav (4) koji glasi:

„(4) Ako je član općinske izborne komisije smjenjen suprotno odredbama ovoga člana, Centralna izborna komisija može poništiti odluku o smjeni člana općinske izborne komisije“.

Član 5.

U članu 5.22. stav (2) mijenja se i glasi:

„(2) Svi glasački listići broje se na biračkim mjestima, osim glasačkih listića iz stava (1) ovog člana koji se broje u Glavnom centru za brojanje.

Član 6.

Iza stava (2) dodaje se stav (3) koji glasi:

„(3) U Glavnom centru za brojanje brojat će se glasački listići po zahtjevu općinske izborne komisije, ovjerene političke stranke, koalicije, neovisnog kandidata ili liste neovisnih kandidata.

St. (3) i (4) postaju st. (4) i (5).

Član 7.

U članu 5.25 stav (1) riječi: „osim u slučaju kad Centralna izborna komisija BiH utvrdi da će se brojanje djelimično ili u potpunosti obaviti u centrima za brojanje, u skladu sa članom 5.22 stav (2) ovog zakona „ zamjenjuju se riječima: „osim u slučaju iz člana 5.22 stav (1) ovog Zakona“.

Član 8.

U članu 9.8 stav (2) mijenja se i glasi: „Mandati koje lista dobije raspodjeljuju se medju kandidatima sa liste prema njihovom redosljedu na listi“.

Član 9.

U članu 13.5 stav (4) mijenja se i glasi: „Mandati koje lista dobije raspodjeljuju se medju kandidatima sa liste prema njihovom redosljedu na listi“.

Član 10.

U članu 9.3 u tački a) riječi: „Bosanska Krupa/, Bosanski Novi/, Bosanska Dubica/, Bosanska Gradiška/, Bosanski Petrovac/, Sanski Most/Drvar/, Ključ/, Jajce/, Skender Vakuf/ i Kupres“ se brišu.

U istom članu u tački b) riječi: „Bosanski Brod/, Odžak/, Bosanski Šamac/, Orašje/, Gradačac/ i Gračanica/“ se brišu.

U istom članu u tački c) riječi: „Kalesija/, Ilidža/, Stari Grad Sarajevo/, Novo Sarajevo/, Mostar/, Foča/, Goražde/ i Stolac i (RS)“ se brišu.

Član 11.

U članu 20.13. stav (3) u tački a) riječi: „Bosanska Krupa/, Bosanski Novi/, Bosanska Dubica/, Bosanska Gradiška i Sanski Most/“ se brišu.

U istom članu i stavu u tački b) riječi: „Bosanski Petrovac/, Drvar/, Ključ/, Jajce/, Skender Vakuf/ i Kupres/“ se brišu.

U istom članu i stavu u tački c) riječi: „Bosanski brod/, Odžak/ i Gračanica „, se brišu.

U istom članu i stavu u tački d) riječi: „Bosanski Šamac/, Orašje/, Gradačac /“ se brišu.

U istom članu i stavu u tački e) riječi: „Kalesija/, Ilidža/, Stari Grad/, Novo Sarajevo/“ i „(RS)“, se brišu.

U istom članu i stavu u tački f) riječi: „Mostar/, Foča/,Goražde/ i Stolac/“ se brišu.

Član 12.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom glasniku BiH“.

Obrazloženje

I – USTAVNOPRAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavnopravni osnov za donošenje ovog Zakona sadržan je u članu IV.4.a) ustava Bosne i Hercegovine prema kojoj je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna za donošenje zakona koji su potrebni za provođenje odluka Predsjedništva ili za vršenje funkcija Skupštine po ovom Ustavu.

II – RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Praksa provedbe izbora u Bosni Hercegovini prema odredbama Izbornog zakona pokazala je da postoje rješenja koja ne doprinose demokratičnosti izbornog procesa i dovode u pitanje povjerenje građana u rad tijela za provedbu izbora, a isto tako pojedina rješenja usporavaju implementaciju slobodno izražene volje građana iskazane na izborima.

III – OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH ZAKONSKIH RJEŠENJA

Prema postojećem zakonskom rješenju članove općinskih izbornih komisija imenuje i razrješava općinsko vijeće/skupština općine uz suglasnost Centralne izborne komisije. Ovakvo rješenje objektivno je nepotrebno, s obzirom da su uvjeti za članstvo u tim tijelima za provedbu izbora propisani izbornim zakonom i propisima Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine, a nadležna tijela su obvezna da ih primjenjuju u postupku imenovanja. Isto tako postojeća zakonska rješenja daju nadležnost Centralnoj izbornoj komisiji da u slučaju da nadležna tijela ne izvrše imenovanje u skladu sa kriterijima utvrdjenim zakonom i propisima Centralne izborne komisije, poništi imenovanja i sam izvrši imenovanje u skladu sa odredbama Izbornog zakona.

Glavni centar za brojanje je institut preuzet iz Pravila i propisa Privremene izborne komisije OSCE i koristi se u izbornom procesu u BIH još od 1996. godine. U periodu nakon Daytonskog mirovnog sporazuma, njegovo postojanje je imalo smisao i bilo opravdano. Međutim, 16 godina poslije njegovo postojanje na način propisan važećim zakonom nije potreban. Postojeća zakonska rješenja utvrđuju obvezu biračkih odbora da utvrde rezultate glasanja na svakom biračkom mjestu mjestu po političkim strankama i kandidatima, kao i obvezu javnog izlaganja rezultata glasanja. Kompletan izborni materijal, koji uključuje i glasačke listiće birački odbor dostavlja općinskoj izbornoj komisiji koja objedinjuje rezultate sa svih biračkih mjesta na području izborne jedinice. Tako objedinjene izborne rezultate dostavlja Centralnoj izbornoj komisiji.

Posljednji općinski izbori su pokazali da rad Glavnog centra za brojanje ne doprinosi povjerenju u izborni sustav, već upravo suprotno. Isto tako postojanjem Centra usporava se cijeli izborni proces, a osobito u dijelu objave izbornih rezultata. Unutar Glavnog centra za brojanje i dalje će se brojati glasački listići birača koji su glasali poštom, birača koji su

glasali u odsustvu kao i nepotvrđeni glasački listići. Isto tako osigurano je da se u Glavnom centru za brojanje broje glasački listići po zahtjevu za ponovnim brojanjem. Nema nikakve potrebe da se glasački listići sa redovnih biračkih mjesta kontrolišu u Glavnom centru za brojanje, jer je na taj način postojeće zakonsko rješenje o nadležnostima biračkih odbora i općinskih izbornih komisija u postupku brojanja glasačkih listića i utvrđivanja izbornih rezultata na biračkom mjestu i u izornoj jedinici nepotrebno, a opravdano se može reći da je podzakonski akt Centralne izborne komisije kojim se propisuje način verifikacije i kontrole glasačkih listića u glavnom centru za brojanje u direktnoj suprotnosti sa odredbama Izbornog zakona u dijelu koji reguliše brojanje glasačkih listića.

Bitno je naglasiti da je institut zaštite izbornog prava osiguran kroz pravo na žalbu u svim fazama izbornog procesa, uključujući i pravo žalbe Apelacionom odjelu Suda Bosne i Hercegovine na rezultate izbora, kao i kroz zahtjev za ponovnim brojanjem glasačkih listića.

Pojedine odredbe ovog Zakona predstavljaju usklađivanje sa Odlukom Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj: U 4/11 od 26.06.2011. godine kojom je Ustavni sud BiH utvrdio da odredbe člana 9.3 i člana 20.13 stav (3) Izbornog zakona BiH nisu u skladu sa članom 1/2 Ustava Bosne i Hercegovine.

III – FINANCIJSKA SREDSTVA

Za provodjenje ovog Zakona nije potrebno izdvojiti dodatna finansijska sredstva u Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i medjunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na _____. Sjednici Zastupničkog doma održanoj _____ 2012.godine, i na _____. sjednici Doma naroda održanoj _____ 2012.godine, usvojila je

**ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA U SUKOBU INTERESA
U INSTITUCIJAMA VLASTI BOSNE I HERCEGOVINE**

Član 1.

U Zakonu o sukobu interesa u institucijama vlasti Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br:16/02,14/03,12/04,63/08 i 18/12) riječ: "Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine" u različitim padežnim oblicima zamjenjuje se riječju "Komisija za odlučivanje o sukobu interesa.

Član 2.

Treće poglavlje "PROVODJENJE I POSTUPAK PRED CENTRALNOM IZBORNOM KOMISIJOM" mijenja se i glasi: "KOMISIJA ZA ODLUČIVANJE O SUKOBU INTERESA".

Član 3.

Član 17. mijenja se i glasi:

**"Član 17.
Implementacija**

1. Radi provedbe ovog Zakona osniva se Komisija za odlučivanje o sukobu interesa (u daljem tekstu: Komisija).
2. Komisija se sastoji od sedam članova. Četiri člana Komisije su iz reda zastupnika Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH (u daljem tekstu: Zastupnički dom) , a tri člana su iz redova uglednih javnih radnika, s tim da su dva člana Komisije iz reda Zastupničkog doma članovi stranaka koje obnašaju vlast, a dva člana iz reda oporbenih stranaka. Najmanje dva člana Komisije moraju biti diplomirani pravnici. Članovi komisije biraju predsjednika i zamjenika predsjednika.
3. Članove komisije imenuje Zastupnički dom. Prije imenovanja Zastupnički dom dužan je uputiti javni poziv za imenovanje članova Komisije iz redova uglednih javnih radnika. U postupku imenovanja za člana Komisije vodi se računa o njegovom radu i ugledu.
4. Članovi Komisije iz redova uglednih javnih radnika imenuju se na period od pet godina, a članovi Komisije iz reda Zastupničkog doma imenuju se na period trajanja mandata u Zastupničkom domu. Član komisije može biti ponovno imenovan najviše jednom.
5. Komisija ima Ured koji se osniva za obavljanje stručnih poslova iz djelokruga komisije te administrativnih i tehničkih poslova čije obavljanje omogućava redovito i nesmetano djelovanje Komisije.
6. Pravilnikom o unutarnjem ustroju Ureda Komisije (u daljem tekstu:Pravilnik) uređuje se unutarnji ustroj i način rada Ureda Komisije, utvrđuju se radna mjesta i opis poslova, broj državnih službenika i namještenika, stručni i drugi uvjeti potrebni za raspored na radna mjesta. Na zaposlene u Uredu Komisije primjenjuju se propisi koji se odnose na državne službenike i namještenike.

7. Pravilnik iz stava 6. ovog člana donosi Komisija većinom glasova svih članova uz prethodnu suglasnost Vijeća ministara Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vijeće ministara).

8. Članovi Komisije iz reda uglednih javnih radnika imaju pravo na novčanu naknadu za rad u Komisiji. Visinu naknade određuje Vijeće ministara.

Član 4.

1. Komisija djeluje na osnovu ovoga Zakona, dobrih običaja, političke odgovornosti i vjerodostojnosti izabranih zvaničnika, nositelja izvršne funkcije i savjetnika.

2. Komisija, radi primjene odredaba ovoga Zakona daje mišljenja, donosi uputstva, propisuje obrasce i ustroj registra. Komisija donosi Pravilnik o unutarnjem ustroju i postupku, kojim se propisuju pravila o vođenju registra, o obrascima, provedbena pravila o vođenju postupka i dostavljanju odluke te sastavljanju izvještaja.

3. Komisija donosi odluku o tome je li određeno djelovanje ili propust povreda odredbi ovoga Zakona. Odluka Komisije mora biti obrazložena.

4. Komisija podnosi izvještaj o radu Zastupničkom domu jednom godišnje.

Član 5.

Član 19. mijenja se i glasi:

“Član 19.

Žalbeni postupak

Protiv Odluke kojom se izabranom zvaničniku, nositelju izvršne funkcije ili savjetniku izriče sankcija iz stav 1. člana 20. ovog Zakona dopuštena je žalba Apelacionom odjelu Suda Bosne i Hercegovine. Žalba se podnosi u roku od 15 dana od dana prijema Odluke o izricanju sankcije putem Komisije i ista odgađa izvršenje Odluke Komisije.

Član 6.

Član 20. mijenja se i glasi:

"Član 20.

Sankcije

1. Sankcije koje Komisija može izreći izabranom dužnosniku, nositelju izvršne funkcije ili savjetniku jesu: novčana kazna i prijedlog za razrješenje od dužnosti.

2. Ako se utvrdi da neki izabrani dužnosnik, nositelj izvršne funkcije ili savjetnik povređuje odredbe čl. 4., 7., 8., 9., 10. i 11. ovoga Zakona, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 10.000 KM. Izabrani dužnosnik ili nositelj izvršne funkcije obavezan je vratiti dar ili novac koji je ekvivalentan vrijednosti dara i dobiti ostvarene od naknada za obnašanje javne funkcije zbog koje je bio u sukobu interesa.

3. Ako je primjereno naravi povrede, Komisija može tijekom trajanja postupka naložiti izabranom zvaničniku, nositelju izvršne funkcije ili savjetniku da ukloni uzroke postojanja sukoba interesa u određenom roku te, ako izabrani zvaničnik, nositelj izvršne funkcije ili savjetnik to učini, može obustaviti postupak ili isti dovršiti i ispunjenje naloga uzeti u obzir prilikom izricanja sankcije.

4. Nakon što izrekne sankciju, Komisija daje rok od 30 dana da imenovani dužnosnik, nositelj izvršne funkcije ili savjetnik otkloni razloge koji su ga doveli do sukoba interesa.
5. Ako i nakon isteka roka iz stava 3. ovoga člana, nositelj izvršne funkcije ili savjetnik ne otkloni razloge koji su ga doveli do sukoba interesa, Komisija bez odgode dostavlja prijedlog za razrješenje nositelja izvršne funkcije ili savjetnika nadležnom tijelu vlasti koje je izvršilo imenovanje.
6. Novčane kazne uplaćuju se u proračun institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine.“

Član 7.

Iza člana 22. dodaju se novi čl. 23. 24. i 25. koji glase:

„Član 23

Prelazne i završne odredbe

Svi postupci pokrenuti prema odredbama prijašnjeg Zakona biti će okončani u skladu sa odredbama ovoga Zakona, ako je to povoljnije za stranku u postupku.

1. U roku od trideset dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona Zastupnički dom će imenovati članove Komisije.
2. Komisija će u roku od 15 dana od dana imenovanja donijeti Pravilnik o svom unutarnjem ustroju i radu Ureda Komisije.
3. Centralna izborna komisija u roku od 15 dana od dana imenovanja Komisije izvršiti predaju svih predmeta iz oblasti sukoba interesa kao i sve neophodne evidencije i dr. što je potrebno za rad Komisije.

Član 24.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju da važe Pravila o vođenju postupka iz oblasti Zakona o sukobu interesa („Službeni glasnik BiH“, broj: 65/09) i Pravila o načinu vođenja registra – prečišćeni tekst („Službeni glasnik BiH“, broj _____)

Član 25.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine“.

O b r a z l o ž e n j e

I. USTAVNOPRAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavnopravni osnov zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine sadržan je u članu IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine i nesporan je, s obzirom da je riječ o izmjenama i dopunama postojećeg Zakona.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Izmjenama i dopunama Zakona o sukobu interesa u institucijama Bosne i Hercegovine (Zakona) postojeća rješenja uskladjuju se sa međunarodnim standardima. Predloženim Zakonom se ukida sankcija koja se odnosi na zabranu kandidiranja na izborima što predstavlja usklađivanje sa mišljenjem Venecijanske komisije Vijeća Europe na Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sukobu interesa u institucijama vlasti BiH iz 2008. i 2010. godine koja je tada pozdravila brisanje iz Zakona odredbe zabrane kandidiranja na izborima. U navedenim mišljenjima Venecijanska komisija ističe da je ovakva sankcija imala svoje opravdanje u specifičnim uvjetima koji su bili u BiH u vrijeme donošenja ovog Zakona (2002.), ali da je njeno dalje postojanje disproportionalno pravima utvrđenim članom 3. Protokola 1. Europske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama. Slijedeći navedeno ovim izmjenama i dopunama Zakona se sankcije svode na nivo novčane kazne i prijedloga za rZRješenje dužnosti. Uvodi se mogućnost da tijela nadležna za provedbu Zakona mogu nadležnom tijelu za imenovanje, u slučaju nepoštivanja odredbi zakona, podnijeti prijedlog za rZRješenje sa dužnosti. Nadležnost nad primjenom Zakona na državnoj razini prema ovom prijedlogu Zakona se daje Komisiji za odlučivanje o sukobu interesa čije bi članove imenovao Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH.

III. OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH RJEŠENJA

Član 1.

Predlaže se terminološka izmjena koja korespondira sa prijedlogom za izmjenu nadležnosti sa Centralne izborne komisije BiH na Komisiju za odlučivanje o sukobu interesa.

Član 2.

Predložena promjena u ovom članu predstavlja usklađivanje sa predloženom promjenom u prethodnom članu.

Član 3.

Predlaže se formiranje Komisije za odlučivanje o sukobu interesa, precizira njen sastav, proces imenovanja članova, osnivanje Ureda za obavljanje stručnih poslova i donošenje pravilnika o unutrašnjem ustrojstvu istog te novčana naknada za rad u Komisiji za odlučivanje o sukobu interesa.

Član 4.

U članu 4. precizira se rad Komisije za odlučivanje o sukobu interesa, proces odlučivanja i podnošenje godišnjeg izvještaja o radu navedene prema Zastupničkom domu.

Član 5.

Predložena izmjena se odnosi na član 19. Zakona kojom se nadležnost sa Centralne izborne komisije BiH prenosi na Komisiju za odlučivanje o sukobu interesa.

Član 6.

Predložena izmjena se odnosi na član 20 Zakona. gdje se u stavu 2. člana pooštrava sankcija te se izabrani dužnosnik ili nositelj izvršne funkcije obavezuje na povrat dara ili novca ekvivalentnim vrijednosti dara ali i dobiti ostvarene od naknada za obnašanje javne funkcije zbog koje je bio u sukobu interesa. Iza stava 2. u članu 20. se predlaže dopuna stavovima 3., 4. i 5. kojima se predviđa mogućnost otklanjanja sukoba interesa u određenom roku prije razrješenja nositelja izvršne vlasti ili savjetnika.

Prelaznim i završnim odredbama osigurava se ovog kontinuitet u provedbi ovog Zakona.

IV. FINANSIJSKA SREDSTVA

Za provođenje ovog Zakona potrebno je osigurati posebna sredstva u Budžetu institucija BiH i međunarodnih obaveza BiH.

Na osnovu člana IV.4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na ___ sjednici Zastupničkog doma održanoj _____ 2012. Godine i na sjednici Doma naroda, održanoj _____ 2012.godine, usvojila je

Z A K O N
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VISOKOM SUDSKOM I
TUŽILAČKOM VIJEĆU BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

U Zakonu o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 25/04, 93/05, 15/08 i 48/07) u članu 4. stav 1. tač. (l) i (m) mijenjaju se i glase:

- “(l) jedan (1) član predstavnik akademske zajednice, koji ima status redovnog profesora univerziteta u nastavničkom zvanju s najmanje 10 godina radnog iskustva u oblasti pravnih nauka, sa prebivalištem u Federaciji Bosne i Hercegovine kojeg temeljem javnog konkursa bira Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine;
- (m) jedan (1) član predstavnik akademske zajednice, koji ima status redovnog profesora univerziteta u nastavničkom zvanju s najmanje 10 godina radnog iskustva u oblasti pravnih nauka, sa prebivalištem u Republici Srpskoj kojeg temeljem javnog konkursa bira Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine;“.

Član 2.

U članu 17. stav 2. mijenja se i glasi:

“(2) daje prijedloge nadležnim organima u vezi sa njihovim predlaganjem i izborom glavnih tužioca, zamjenika glavnih tužioca i tužioca u sva tužilaštva na državnom, entitetskom, kantonalnom i okružnom nivou u Bosni i Hercegovini, uključujući i Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine. Izuzetno, Vijeće imenuje vršioce dužnosti glavnih tužioca u svim tužilaštvima na državnom, entitetskom, kantonalnom i okružnom nivou u Bosni i Hercegovini, uključujući i Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine u skladu sa čl. 52j. do 52n. ovog zakona“.

Član 3.

Naziv Poglavlja V mijenja se i glasi: „IMENOVANJE SUDIJA“.

Član 4.

U članu 36. riječi: „glavnih tužilaca, zamjenika glavnog tužioca i tužilaca“, brišu se.

Član 5.

U članu 37. stav 1. riječi: „i tužilaštvima“, brišu se.

U stavu 2. riječi: „i tužilačka“, brišu se.

U stavu 3. riječi: „i tužilačka“, brišu se.

Član 6.

U članu 38. stav 1. riječi: „i tužilačka“, brišu se.

U stavu 2. riječi: „i tužilačka“, brišu se.

U stavu 3. riječi: „i tužilačka“, brišu se.

Član 7.

U članu 39. stav 1. tačka (i) riječi: „ili tužilačke“, brišu se.

Član 8.

U članu 40. riječi: „ili tužioca“, brišu se.

Član 9.

U članu 43. stav 1. tačka (h) riječi: „glavnog tužioca i zamjenika glavnog tužioca“, brišu se.

Član 10.

U članu 44. stav 1. riječi: „ili tužioca“, brišu se.

U stavu 2. riječi: „ili tužilac“ i „ili tužioca“, brišu se.

Član 11.

U članu 45. stav 1. riječi: „ili tužilaštvo“, brišu se.

Član 12.

U članu 46. stav 1. riječi: „ili tužioca“, brišu se.

Član 13.

U članu 47. stav 1. riječi: „i tužioci“, brišu se.

Član 14.

Član 53. briše se.

Član 15.

Iza Poglavlja V dodaje se novo poglavlje „POGLAVLJE Va. – IMENOVANJE TUŽILACA

Član 52a.

Postupak imenovanja tužilaca

Vijeće svojim Poslovníkom o radu uređuje postupak imenovanja i može zahtijevati korištenje standardnog prijavnog materijala.

Član 52b.

Javni konkurs

Javni konkurs za upražnjena mjesta, koji provodi Vijeće, prethodi imenovanju glavnih tužilaca, zamjenika glavnog tužioca i tužilaca. Konkurs se objavljuje u Bosni i Hercegovini na način koji odredi Vijeće.

Član 52c.

Podvijeća za predlaganje liste kandidata za imenovanje na nivou Bosne i Hercegovine i u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine

(1) Predsjednik Vijeća imenuje podvijeća za predlaganje liste kandidata za sva upražnjena mjesta u tužilaštvima na nivou Bosne i Hercegovine i u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

(2) Podvijeće za predlaganje liste kandidata za tužilačka mjesta na nivou Bosne i Hercegovine sastoji se od najmanje tri (3) člana Vijeća, od kojih je, ako je to moguće, barem jedan (1) sudija ili tužilac s nivoa Bosne i Hercegovine, jedan (1) sudija ili tužilac iz Republike Srpske i jedan (1) sudija ili tužilac iz Federacije Bosne i Hercegovine.

(3) Podvijeće za predlaganje liste kandidata za tužilačka mjesta u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine sastoji se od najmanje tri (3) člana Vijeća, od kojih je, ako je to moguće, barem jedan (1) sudija ili tužilac iz Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, jedan (1) sudija ili tužilac s nivoa Bosne i Hercegovine i jedan (1) sudija ili tužilac s entitetskog nivoa.

(4) Podvijeća za predlaganje liste kandidata, u skladu s Poslovníkom o radu Vijeća, obavljaju razgovor s kandidatima i utvrđuju prijedlog liste kandidata za upražnjeno mjesto na osnovu sposobnosti, podobnosti i stručnosti, te sačinjenu listu kandidata dostavljaju Vijeću.

(5) Nakon razmatranja liste kandidata iz stava (4) ovog člana, Vijeće sačinjava konačnu listu kandidata koju dostavlja nadležnim organima u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 52d.

Podvijeće za predlaganje liste kandidata za imenovanje u entitetima

(1) Vijeće ima podvijeća za predlaganje liste kandidata za imenovanja na tužilačka mjesta u entitetima.

(2) Podvijeće za predlaganje liste kandidata za tužilačka mjesta u Republici Srpskoj sastoji se od pet (5) članova Vijeća iz Republike Srpske.

(3) Podvijeće za predlaganje liste kandidata za tužilačka mjesta u Federaciji Bosne i Hercegovine sastoji se od pet (5) članova Vijeća iz Federacije Bosne i Hercegovine.

(4) Entitetska podvijeća za predlaganje liste kandidata, u skladu sa Poslovníkom o radu Vijeća, imenuju najmanje tri (3) člana Vijeća, koji obavljaju razgovore s kandidatima i utvrđuje prijedlog liste kandidata za upražnjena mjesta na osnovu sposobnosti, podobnosti i stručnosti.

(5) Na osnovu liste koju sačini Komisija za obavljanje razgovora s kandidatima, Entitetsko podvijeće za predlaganje liste kandidata dostavlja listu kandidata Vijeću.

(6) Nakon razmatranja liste kandidata iz stava (5) ovog člana, Vijeće sačinjava konačnu listu kandidata koju dostavlja nadležnim organima u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 52e.

Kvalifikaciono testiranje

(1) Vijeće može uvesti kvalifikaciono testiranje kandidata u pisanoj formi. Testiranjem se provjerava stručnost kandidata u skladu sa kriterijima iz člana 61. ovog zakona, a može obuhvatiti slijedeće oblasti:

- (a) Ustavno pravo Bosne i Hercegovine;
- (b) Krivično pravo;
- (c) Krivično procesno pravo;
- (d) Građansko pravo;
- (e) Građansko procesno pravo;
- (f) Upravno pravo i upravno procesno pravo; (g) Privredno pravo;
- (h) Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i drugi međunarodni dokumenti, ugovori i sporazumi o ljudskim pravima čija je potpisnica Bosna i Hercegovina;
- (i) Etički principi za obavljanje tužilačke dužnosti; i
- (j) Druga pitanja bitna za dužnost.

(2) U slučaju da se obavlja pismeno testiranje kandidata, Vijeće će se pobrinuti da osobe koje ocjenjuju test tokom procesa ocjenjivanja ne znaju identitet osobe koja je radila test.

Član 52f. Razgovor sa kandidatima

Nijedna osoba ne može se imenovati na dužnost tužioca ukoliko se sa njom ne obavi razgovor.

Član 52g. Mišljenja o kandidatima

Vijeće može tražiti da mu se u pismenoj formi dostave mišljenja o stručnim i drugim kvalifikacijama kandidata.

Član 52h. Prava kandidata

Svaki kandidat ima pravo pregledati svoj prijavni materijal dostavljen Vijeću, koji se tiče njegove prijave, zahtijevati i dobiti obavještenja, pod uslovom da se ne radi o povjerljivim podacima, u vezi sa prijavom i postupkom imenovanja, pregledati i dati svoje komentare na mišljenja o kandidatu koje je dostavljeno Vijeću, i uputiti Vijeću komentare u vezi sa pitanjima koja utiču na prijavu kandidata.

Član 52i. Kriteriji za sačinjavanje konačne liste kandidata

(1) Prilikom sačinjavanja konačne liste kandidata, Vijeće, između ostalih kriterija, uzima u obzir slijedeće kriterije:

- a) Stručno znanje, radno iskustvo i radni rezultati;
- b) Sposobnost pokazana kroz objavljivanje naučnih radova i druge aktivnosti u struci;
- c) Stručna sposobnost zasnovana na dosadašnjim rezultatima u karijeri, uključujući i sudjelovanje u organiziranim oblicima usavršavanja;
- d) Radna sposobnost i sposobnost analiziranja pravnih problema;
- e) Sposobnost da nepristrasno, savjesno, marljivo, odlučno i odgovorno obavlja dužnosti u okviru funkcije za koju se prijavljuje;
- f) Komunikativnost;
- g) Odnosi sa radnim kolegama, ponašanje van posla, profesionalna nepristrasnost i ugled; i
- h) Iskustvo i stručna sprema za rukovodeće poslove, za mjesto glavnog tužioca i zamjenika glavnog tužioca.

(2) Vijeće primjenjuje odgovarajuće ustavne odredbe kojim se uređuju jednaka prava i zastupljenost konstitutivnih naroda i ostalih. Prilikom sačinjavanja konačne liste kandidata na svim nivoima pravosuđa također treba da imaju za cilj i postizanje jednakosti spolova.

Član 52j.

Odluka o imenovanju glavnog tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine

- (1) Konačnu listu kandidata iz člana 52c. stav (5) ovog zakona, za imenovanje glavnog tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Vijeće će u roku od 15 dana od dana sačinjavanja konačne liste kandidata, dostaviti Vijeću ministara Bosne i Hercegovine.
- (2) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine će nakon razmatranja konačne liste iz stava (1) ovog člana, u roku od 15 dana od dana dostavljanja konačne liste, uputiti prijedlog Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine za imenovanje kandidata na mjesto glavnog tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine.
- (3) Odluku o imenovanju na dužnost glavnog tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine donosi Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.
- (4) Ukoliko Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne donese odluku o imenovanju iz stava (3) ovog člana u roku od 3 mjeseca od dana dostavljanja prijedloga, Vijeće će donijeti odluku o imenovanju vršioca dužnosti glavnog tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine.
- (5) Mandat vršioca dužnosti iz stava (4) ovog člana traje do donošenja odluke o imenovanju iz stava (3) ovog člana.
- (6) Odluka o imenovanju iz stava (3) ovog člana objavit će se u „Službenom glasniku BiH“.
- (7) Osoba imenovana za glavnog tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine prije preuzimanja dužnosti, daje svečanu izjavu "Izjavljujem da ću obavljati svoju dužnost u skladu sa Ustavom i zakonom, da ću donositi odluke po svom najboljem znanju, savjesno, odgovorno i nepristrasno u cilju provođenja vladavine zakona, i da ću štititi slobode i prava pojedinaca zagwarantovana Ustavom Bosne i Hercegovine“.
- (8) Izjava iz stava (7) ovog člana daje se usmeno na svečanoj zajedničkoj sjednici oba doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, te stavljanjem potpisa na izjavu.
- (9) Osoba imenovana za glavnog tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine dužnost preuzima na dan koji odredi Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.

Član 52k.

Odluka o imenovanju glavnog tužioca Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine

- (1) Konačnu listu kandidata iz člana 52d. stav (6) ovog zakona, za imenovanje glavnog tužioca Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine, Vijeće će u roku od 15 dana od dana sačinjavanja konačne liste kandidata, dostaviti Vladi Federacije Bosne i Hercegovine.
- (2) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine će nakon razmatranja konačne liste iz stava (1) ovog člana, u roku od 15 dana od dana dostavljanja konačne liste, uputiti prijedlog Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine za imenovanje kandidata na mjesto glavnog tužioca Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine.
- (3) Odluku o imenovanju kandidata na dužnost glavnog tužioca Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine donosi Parlament Federacije Bosne i Hercegovine.
- (4) Ukoliko Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne donese odluku o imenovanju iz stava (3) ovog člana, u roku od 3 mjeseca od dana dostavljanja prijedloga, Vijeće će donijeti odluku o imenovanju vršioca dužnosti glavnog tužioca Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine.
- (5) Mandat vršioca dužnosti iz stava (4) ovog člana traje do donošenja odluke o imenovanju iz stava (3) ovog člana.

- (6) Odluka o imenovanju iz stava (3) ovog člana objavit će se u „Službenim novinama Federacije BiH“.
- (7) Osoba imenovana za Glavnog tužioca Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine prije preuzimanja dužnosti, daje svečanu izjavu "Izjavljujem da ću obavljati svoju dužnost u skladu sa Ustavom i zakonom, da ću donositi odluke po svom najboljem znanju, savjesno, odgovorno i nepristrasno u cilju provođenja vladavine zakona, i da ću štiti slobode i prava pojedinaca zagarantovana Ustavom Bosne i Hercegovine.
- (8) Izjava iz stava (7) ovog člana daje se usmeno na svečanoj zajedničkoj sjednici oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, te stavljanjem potpisa na izjavu.
- (9) Osoba imenovana za Glavnog tužioca Federalnog tužilaštva Federacije Bosne i Hercegovine dužnost preuzima na dan koji odredi Parlament Federacije Bosne i Hercegovine.

Član 52l.

Odluka o imenovanju glavnih kantonalnih tužilaca

- (1) Konačnu listu kandidata iz člana 52d. stav (6) ovog zakona, za imenovanje glavnih kantonalnih tužilaca, Vijeće će u roku od 15 dana od dana sačinjavanja konačne liste kandidata, dostaviti vladi odgovarajućeg kantona.
- (2) Kantonalna vlada će nakon razmatranja konačne liste iz stava (1) ovog člana, u roku od 15 dana od dana dostavljanja konačne liste, uputiti prijedlog skupštini kantona za imenovanje kandidata na mjesto glavnog kantonalnog tužioca.
- (3) Odluku o imenovanju kandidata na dužnost glavnog kantonalnog tužioca donosi skupština kantona.
- (4) Ukoliko skupština kantona ne donese odluku o imenovanju iz stava (3) ovog člana, u roku od 3 mjeseca od dana dostavljanja prijedloga, Vijeće će donijeti odluku o imenovanju vršioca dužnosti glavnog kantonalnog tužioca.
- (5) Mandat vršioca dužnosti iz stava (4) ovog člana traje do donošenja odluke o imenovanju iz stava (3) ovog člana.
- (6) Odluka o imenovanju iz stava (3) ovog člana objavit će se u službenim novinama kantona.
- (7) Osoba imenovana za glavnog kantonalnog tužioca prije preuzimanja dužnosti, daje svečanu izjavu "Izjavljujem da ću obavljati svoju dužnost u skladu sa Ustavom i zakonom, da ću donositi odluke po svom najboljem znanju, savjesno, odgovorno i nepristrasno u cilju provođenja vladavine zakona, i da ću štiti slobode i prava pojedinaca zagarantovana Ustavom Bosne i Hercegovine.
- (8) Izjava iz stava (7) ovog člana daje se usmeno na svečanoj sjednici kantonalne skupštine, te stavljanjem potpisa na izjavu.
- (9) Osoba imenovana za glavnog kantonalnog tužioca dužnost preuzima na dan koji odredi kantonalna skupština.

Član 52m.

Odluka o imenovanju glavnog tužioca Republike Srpske

- (1) Konačnu listu kandidata iz člana 52d. stav (6) ovog zakona, za imenovanje glavnog tužioca Republike Srpske, Vijeće će u roku od 15 dana od dana sačinjavanja konačne liste kandidata, dostaviti Vladi Republike Srpske.

- (2) Vlada Republike Srpske će nakon razmatranja konačne liste iz stava (1) ovog člana, u roku od 15 dana od dana dostavljanja konačne liste, uputiti prijedlog Narodnoj skupštini Republike Srpske za imenovanje kandidata na mjesto glavnog tužioca Republike Srpske.
- (3) Odluku o imenovanju kandidata na dužnost glavnog tužioca Republike Srpske donosi Narodna skupština Republike Srpske.
- (4) Ukoliko Narodna skupština Republike Srpske ne donese odluku o imenovanju iz stava (3) ovog člana, u roku od 3 mjeseca od dana dostavljanja prijedloga, Vijeće će donijeti odluku o imenovanju vršioca dužnosti glavnog tužioca Republike Srpske.
- (5) Mandat vršioca dužnosti iz stava (4) ovog člana traje do donošenja odluke o imenovanju iz stava (3) ovog člana.
- (6) Odluka o imenovanju iz stava (3) ovog člana objavit će se u „Službenom glasniku Republike Srpske“.
- (7) Osoba imenovana za glavnog tužioca Republike Srpske prije preuzimanja dužnosti, daje svečanu izjavu "Izjavljujem da ću obavljati svoju dužnost u skladu sa Ustavom i zakonom, da ću donositi odluke po svom najboljem znanju, savjesno, odgovorno i nepristrasno u cilju provođenja vladavine zakona, i da ću štiti slobode i prava pojedinaca zagarantovana Ustavom Bosne i Hercegovine.
- (8) Izjava iz stava (7) ovog člana daje se usmeno na svečanoj sjednici Narodne skupštine Republike Srpske, te stavljanjem potpisa na izjavu.
- (9) Osoba imenovana za glavnog tužioca Republike Srpske dužnost preuzima na dan koji odredi Narodna skupština Republike Srpske.

Član 52n.

Odluka o imenovanju glavnog tužioca Tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine

- (1) Konačnu listu kandidata iz člana 52c. stav (5) ovog zakona, za imenovanje glavnog tužioca Tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Vijeće će u roku od 15 dana od dana sačinjavanja konačne liste kandidata, dostaviti Vladi Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.
- (2) Vlada Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine će nakon razmatranja konačne liste iz stava (1) ovog člana, u roku od 15 dana od dana dostavljanja konačne liste, uputiti prijedlog Skupštini Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine za imenovanje kandidata na mjesto glavnog tužioca Tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.
- (3) Odluku o imenovanju kandidata na dužnost glavnog tužioca Tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine donosi Skupština Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.
- (4) Ukoliko Skupština Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ne donese odluku o imenovanju iz stava (3) ovog člana, u roku od 3 mjeseca od dana dostavljanja prijedloga, Vijeće će donijeti odluku o imenovanju vršioca dužnosti glavnog tužioca Tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.
- (5) Mandat vršioca dužnosti iz stava (4) ovog člana traje do donošenja odluke o imenovanju iz stava (3) ovog člana.
- (6) Odluka o imenovanju iz stava (3) ovog člana objavit će se u „Službenom glasniku Brčko Distrikta“.
- (7) Osoba imenovana za glavnog tužioca Tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine prije preuzimanja dužnosti, daje svečanu izjavu "Izjavljujem da ću obavljati svoju dužnost u skladu sa Ustavom i zakonom, da ću donositi odluke po svom najboljem znanju, savjesno, odgovorno i nepristrasno u cilju provođenja vladavine zakona, i da ću štiti slobode i prava pojedinaca zagarantovana Ustavom Bosne i Hercegovine.
- (8) Izjava iz stava (7) ovog člana daje se usmeno na svečanoj sjednici Skupštine Brčko

- Distrikta, te stavljanjem potpisa na izjavu.
- (9) Osoba imenovana za glavnog tužioca Tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine dužnost preuzima na dan koji odredi Skupština Brčko Distrikta.

Član 52o.

Odluka o imenovanjima glavnih tužilaca u specijalnim - posebnim tužilaštvima

Odredbe Poglavlja Va. ovog zakona shodno se primjenjuju i na imenovanje glavnih tužilaca u specijalnim – posebnim tužilaštvima na odgovarajućim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini.

Član 52p.

Odluka o imenovanju zamjenika glavnih tužilaca

- (1) Konačnu listu kandidata iz člana 52c. stav (5) odnosno člana 52d. stav (6) ovog zakona, za imenovanje zamjenika glavnih tužilaca u Tužilaštvu Bosne i Hercegovine, Federalnom tužilaštvu Federacije Bosne i Hercegovine, Republičkom tužilaštvu Republike Srpske, Tužilaštvu Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, kantonalnim i okružnim tužilaštvima Vijeće će u roku od 15 dana od dana sačinjavanja konačne liste kandidata, dostaviti glavnom tužiocu tužilaštva u okviru kojeg se vrši imenovanje.
- (2) Odluku o imenovanju kandidata na dužnost zamjenika tužioca donosi glavni tužilac tužilaštva u okviru kojeg se vrši imenovanje.
- (3) Odredbe iz st. (1) i (2) ovog člana shodno se primjenjuju i na imenovanje zamjenika glavnih tužilaca u specijalnim – posebnim tužilaštvima.
- (4) Odluka o imenovanju iz stava (2) ovog člana objavit će se u odgovarajućem službenom glasilu.
- (5) Osoba imenovana za zamjenika tužioca prije preuzimanja dužnosti, daje svečanu izjavu "Izjavljujem da ću obavljati svoju dužnost u skladu sa Ustavom i zakonom, da ću donositi odluke po svom najboljem znanju, savjesno, odgovorno i nepristrasno u cilju provođenja vladavine zakona, i da ću štititi slobode i prava pojedinaca zagarantovana Ustavom Bosne i Hercegovine.
- (6) Izjava iz stava (5) ovog člana daje se usmeno pred glavnim tužiocem, te stavljanjem potpisa na izjavu.
- (7) Osoba imenovana za zamjenika tužioca dužnost preuzima na dan koji odredi glavni tužilac.

Član 52r.

Odluka o imenovanju tužilaca

- (1) Konačnu listu kandidata iz člana 52c. stav (5) odnosno člana 52d. stav (6) ovog zakona, za imenovanje tužilaca u Tužilaštvu Bosne i Hercegovine, Federalnom tužilaštvu Federacije Bosne i Hercegovine, Republičkom tužilaštvu Republike Srpske, Tužilaštvu Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, kantonalnim i okružnim tužilaštvima Vijeće će u roku od 15 dana od dana sačinjavanja konačne liste kandidata, dostaviti prijedlog glavnom tužiocu tužilaštva u okviru kojeg se vrši imenovanje.

- (2) Odluku o imenovanju kandidata na dužnost tužioca donosi na prijedlog Vijeća glavni tužilac tužilaštva u okviru kojeg se vrši imenovanje.
- (3) Odluka o imenovanju iz stava (2) ovog člana objavit će se u odgovarajućem službenom glasilu.
- (4) Osoba imenovana za tužioca prije preuzimanja dužnosti, daje svečanu izjavu "Izjavljujem da ću obavljati svoju dužnost u skladu sa Ustavom i zakonom, da ću donositi odluke po svom najboljem znanju, savjesno, odgovorno i nepristrasno u cilju provođenja vladavine zakona, i da ću štititi slobode i prava pojedinaca zagwarantovana Ustavom Bosne i Hercegovine.
- (5) Izjava iz stava (5) ovog člana daje se usmeno pred glavnim tužiocem, te stavljanjem potpisa na izjavu.
- (6) Osoba imenovana za tužioca dužnost preuzima na dan koji odredi glavni tužilac.

Član 17.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

O b r a z l o ž e n j e

I – USTAVNOPRAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavnopravni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u članu IV.4. a) Ustava Bosne i Hercegovine prema kojoj je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna za donošenje zakona koji su potrebni za provođenje odluka Predsjedništva ili za vršenje funkcija Skupštine po ovom Ustavu.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE OVOG ZAKONA

Donošenje ovog zakona ima za cilj usklađivanje sistema izbora nosilaca pravosudnih funkcija sa sistemima koji postoje u najrazvijenim evropskim državama. U najkraćem evropski standardi predviđaju da pravosudni sistem treba biti neovisan, samostalan, efikasan ali i odgovoran najvišim demokratskim institucijama. Pregledom legislative u većini evropskih država moguće je ustanoviti da su izbor odnosno imenovanja i razrješenja tužitelja u direktnoj nadležnosti zakonodavne i/ili izvršne vlasti. Isto tako, potrebno je naglasiti da prema svim međunarodnim standardima, uloga tijela kao što je Visoko sudsko i tužilačko vijeće treba biti posrednička uloga između pravosudnih tijela i tijela izvršne i zakonodavne vlasti. Potrebno je istaći da, niti EU, niti Parlamentarna skupština Vijeća Europe, kao ni UN ne nameću državama koji model treba da primjene kod izbora tužilaca. Ono što su preporuke navedenih međunarodnih tjela odnose se prije svega da država osigura izbor tužitelja kojim se osigurava neovisnost i profesionalnost, da je obaveza države da osigura kontinuiranu edukaciju i stručno usavršavanje, i ne manje važno da država osigura da pri izboru tužilaca nema diskriminacije u pogledu nacionalne pripadnosti, političkih opredjeljenja spola i dr.

Drugi bitniji razlog je evidentno nezadovoljstvo građana rezultatima u borbi protiv korupcije i organiziranog kriminala. Tome svjedoče i izvještaji EU o napretku BiH koji redovno konstatuju da je borba protiv korupcije i kriminala u Bosni i Hercegovini na izrazito niskom nivou te da ista ne daje očekivane rezultate u odlučnijoj borbi protiv korupcije.

U cilju uspostavljanja efikasnih mehanizama u borbi protiv kriminaliteta, ovaj zakonski nacrt predviđa da glavne tužioce na svim razinama vlasti, uključujući i Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine, imenuju nadležni parlamenti, kao predstavnička tijela građana, na prijedlog Vijeća ministara, odnosno nadležne vlade sa liste uspješnih kandidata koje je utvrdilo Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine. Nacrt, također uključuje mehanizam deblokade u postupku imenovanja, imajući u vidu složen način odlučivanja, prije

svega unutar Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH. Konkretno, ukoliko zakonodavno tijelo ne izvrši imenovanje glavnih tužitelja u roku od 3 mjeseca, vršioce dužnosti glavnih tužitelja će imenovati Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine. Zamjenike glavnih tužilaca prema predloženom rješenju, imenovao bi glavni tužilac sa liste uspješnih kandidata koju je utvrdilo Visoko sudsko i tužilačko vijeće dok bi tužioce na svim razinama vlasti, prema predloženom rješenju imenovao glavni tužilac na prijedlog Visokog sudskog i tužilačkog vijeća.

Jasno je da uloga Visokog sudskog i tužilačkog vijeća u postupku imenovanja tužilaca se zadržava na način da ta institucija utvrđuje uvjete za obavljanje tužilačke funkcije, provodi kompletnu proceduru kako konkursa, tako i postupka utvrđivanja liste uspješnih kandidata za tu funkciju, a temeljem procedure koju utvrđuje VSTV. Ostale nadležnosti VSTV ostaju nepromjenjene (*imenovanje sudija na svim razinama vlasti*, vodi disciplinske postupke i utvrđuje disciplinsku odgovornost i izriče disciplinske mjere, odlučuje o privremenom udaljenju sudaca ili tužilaca, odlučuje o pitanjima nespojivosti drugih dužnosti sudaca ili tužilaca i druge nadležnosti utvrđene Zakonom o visokom sudskom i tužilačkom vijeću.

Tokom izrade ovog zakonskog nacrtu izvršena je sveobuhvatna analiza usklađenosti sa usporedno pravnim rješenjima koja je pokazala kako su procedure izbora glavnih tužilaca i onih na nižim nivoima povezane sa izvršnim i zakonodavnim dijelovima vlasti.

Na primjer, Italija ima Visoko tužilačko vijeće u čijoj isključivoj nadležnosti je izbor, imenovanje i razrješenje tužitelja. Ovo tijelo je mješovitog karaktera, a čine ga predsjednik Republike koji predsjedava radom Vijeća, Predsjednik Vrhovnog suda i Glavni republički tužilac, tužitelji i parlamentarci. U Španiji je pitanje izbora glavnog tužitelja koncipirano kao ustavno rješenje i to na način da glavnog tužitelja imenuje Kralj Španije, a na prijedlog Vlade. U Engleskoj glavnog tužitelja imenuje Vlada. U Kraljevini Norveškoj glavnog tužioca i niže tužioce imenuje Vijeće koje čini Kralj i Vlada. U Francuskoj glavnog tužitelja imenuje Predsjednik dekretom, na prijedlog ministra pravde uz ranije pribavljeno mišljenje Tužilačkog vijeća. Tužitelji koji postupaju na nižim razinama se mogu imenovati i bez mišljenja Tužilačkog vijeća. U Njemačkoj glavnog saveznog tužitelja bira Predsjednik SR Njemačke na prijedlog ministra pravde uz suglasnost Skupštine, a niži tužioc koji se imenuju na sličan način podliježu stručnoj kontroli rada ministara pravde. U Austriji nadležnost u pogledu izbora, imenovanja, razrješenja kao i kontrole nad radom tužiteljstva ostvaruje Ministarstvo pravde. U Belgiji glavnog tužitelja imenuje i razrješava Kralj. U Češkoj glavnog tužitelja

imenuje Vlada na prijedlog ministra pravde. U Danskoj tužitelje na višoj razini imenuje Kralj, dok tužitelji koji postupaju na nižim razinama svoju funkciju ostvaruju kroz državnu upravu, odnosno Ministarstvo pravde. U Hrvatskoj glavnog državnog odvjetnika imenuje Sabor na prijedlog Vlade. Niže tužioce imenuje Državno odvjetničko vijeće kojeg čine tužioc, saborski zastupnici i eminentni profesori prava, a na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika. U Estoniji glavnog tužitelja imenuje Vlada na prijedlog ministra pravde, a niže imenuje samostalno ministar pravde. U Grčkoj imenovanje glavnog tužitelja se vrši dekretom Predsjednika Republike. U Irskoj glavnog tužitelja imenuje Predsjednik Republike. U Sloveniji glavnog državnog tužitelja bira Parlament na prijedlog Vlade, a niže tužioce Vlada na prijedlog ministra pravde. Cilj ove reforme jeste da tužioc i dalje budu neovisni, ali da imaju znatno veću odgovornost, ali i mogućnost za efikasniji rad s obzirom da bi glavni tužitelji sami imenovali svoje saradnike u tužilaštvu, na prijedlog VSTV-a.

III – OBRAŽLOŽENJE POJEDINIH ZAKONSKIH RJEŠENJA

Odredbama člana 1. ovog zakonskog prijedloga vrši se intervencija na članu 4. stav 1. tač. (l) i (m) na način da se napušta dosadašnji koncept po kojem su članovi Vijeća činili predstavnici advokatskih komora entiteta te umjesto istih predviđa se da članove Vijeća čine po jedan predstavnik akademske zajednice iz oba entiteta.

Odredbama člana 2. ovog zakonskog prijedloga vrši se intervencija na članu 17. stav 2. i to na način da glavne tužioce na svim nivoima državne organizacije vlasti imenuju najviši demokratski organi vlasti, tačnije parlamenti na prijedlog vlada što odgovara relevantnim evropskim praksama. Procedura izborakvalificiranih kandidata i utvrđivanje liste je i dalje u nadležnosti Vijeća sa razlikom što se ista ogleda kroz dostavljanje lista kandidata koja se temelji na stručnosti, profesionalnosti, radnog iskustva i dr. na osnovu kojih nadležni organi donose odluke o imenovanju glavnih tužilaca, zamjenika glavnih tužilaca i tužilaca. Navedeni intervencija na zakonskom tekstu sadrži i mehanizam kojim bi u slučaju da nadležni organi ne izvrše imenovanje u roku od 3 mjeseca od dana dostavljanja prijedloga, Vijeće bi imalo ovlasti da imenuje vršioce dužnosti glavnih tužilaca na svim nivoima tužilaštava.

Odredbama člana 3. ovog zakonskog prijedloga vrši se intervencija na nazivu Poglavlja pod rednim brojem V, te isto sada ima naziv "Imenovanje sudija". Uzimajući u obzir da se ovim zakonskim nacrtom predviđa razdvajanje postupka imenovanja sudija i

tužilaca dosadašnje poglavlje V se u cijelosti odnosi na imenovanje sudija, te su u tom smislu izvršene intervencije naznačene u čl. 4,5,6,7,8,9,10,11, 12, 13 i 14. ovog zakonskog nacrtu.

Odredbama člana 15. dodaje se novo poglavlje Va. pod nazivom "Imenovanje tužilaca", gdje se na sasvim drugačiji način pristupa izboru i imenovanju tužilaca u odnosu na rješenje iz važećeg zakonskog teksta te predviđa izbor glavnih tužitelja, zamjenika tužitelja i tužitelja u okviru izmijenjenih procedura čime je nadležnost za provođenje procedure podijeljena između Visokog sudskog i tužilačkog vijeća, vlade kao najvišeg tijela izvršne vlasti i parlamenta kao najvišeg predstavnika građana. Ovim se osigurava veća neovisnost, samostalnost, transparentnost rada, ali i odgovornost nosilaca tužilačkih funkcija u Bosni i Hercegovini.

IV- FINANSIJSKA SREDSTVA

Za provođenje ovog zakona nije potrebno izdvojiti dodatna sredstva iz Budžeta Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana IV.4.A) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na _____ sjednici Zastupničkog doma održanoj _____ 2012. godine i na _____ Sjednici Doma naroda održanoj _____ 2012. godine, usvojila je

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNIM NABAVKAMA BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

U Zakonu o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br:49/04,19/05,52/05,8/06,24/06,70/06,12/09 i 60/10), iza člana 49. dodaje se član 49.a koji glasi:

„Član 49.a

- (1) URŽ će imati dvije filijale sa sjedištem u Banjoj Luci i Mostaru. Filijale neće imati status pravnih lica. Filijale će imati pečate identične pečatu URŽ, koji će kao jedinu dopuštenu razliku sadržavati naziv i lokaciju filijale.
- (2) Filijale u Banjoj Luci i Mostaru imaju po pet članova, od kojih su tri člana iz reda priznatih stručnjaka upravnog prava i/ili upravnog postupka nespojiv sa obavljanjem bilo koje druge posredno ili neposredno izabrane ili imenovane dužnosti sa izuzetkom akademske aktivnosti, a dva člana su stručnjaci u oblasti izvođenja radova, javnih nabavki, transporta i strateškog poslovnog upravljanja, a biraju se putem javnog konkursa na način predviđen podzakonskim aktima.
- (3) O okončanju javnog konkursa Vijeće ministara imenuje članove URŽ u filijalama iz stava (1) ovog člana.
- (4) URŽ sa sjedištem u Sarajevu nadležan je za donošenje odluka po žalbama vrijednosti nabave preko 800.000,00 KM kao i za sve nabavke institucija BiH.
- (5) Filijale URŽ u Banjoj Luci i Mostaru nadležne su za donošenje odluka po žalbama vrijednosti nabave do 800.000,00 KM.
- (6) Nadležnost filijale iz stava (5) ovog člana određuje se prema sjedištu ugovornog organa.

Član 2.

Iza člana 50. Dodaje se član 50.a koji glasi:

**„Član 50.a
(Sadržaj žalbe)**

Žalba sadrži:

- a) ime ili naziv žalitelja, prebivalište ili sjedište žalitelja, ime zastupnika ili punomoćnika žalitelja ako ga ima;
- b) naziv ugovornog organa protiv kojeg se podnosi žalba;
- c) dokaze koji potvrđuju blagovremenost podnošenja žalbe, u skladu sa rokovima propisanim ovim zakonom;
- d) broj i datum postupka javne nabavke i podatke o objavi obavještenja o javnoj nabavci, ako je obavještenje objavljeno;
- e) broj i datum odluke o izboru ponude, poništenju postupka ili druge odluke ugovornog organa;
- f) druge podatke o radnji, propuštanju radnje ili postupcima ugovornog organa koji su predmet postupka ili o predmetu nabavke,
- g) opis činjeničnog stanja, h) opis povreda ovog zakona i podzakonskih akata i obrazloženje,
- i) prijedlog dokaza,
- j) dokaz o plaćenju administrativnoj taksi na žalbu, u iznosu propisanom Zakonom o administrativnim taksama i Tarifom administrativnih taksi,
- k) potpis žalitelja ili potpis ovlaštenog lica odnosno punomoćnika (ako ga žalitelj ima) i pečat (ako ga žalitelj ima).

Član 3.

Iza člana 50.a dodaje se član 50.b koji glasi:

**„Član 50.b
(Naknada za pokretanje žalbenog postupka)**

(1) Žalitelj je obvezan platiti naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od:

1. 500,00 KM za procijenjenu vrijednost nabave do 50.000,00 KM
2. 800,00 KM za procijenjenu vrijednost nabave do 80.000,00 KM
2. 2.000,00 KM za procijenjenu vrijednost nabave jednaku ili veću od 50.000,00 KM i 80.000,00 KM
3. 5.000,00 KM za procijenjenu vrijednost nabave jednaku ili veću od 250.000,00 KM za ugovorne organe iz člana 4. stav (1) tač. a) i c) ovog zakona;
- 4) 8.000,00 KM za procijenjenu vrijednost nabave jednaku ili veću od 400.000,00 KM za ugovorne organe iz člana 4. stav (1) tačka b) ovog zakona;
- 5) 12.000,00 KM za procijenjenu vrijednost nabave jednaku ili veću od 800.000,00 KM za sektorske ugovorne organe iz člana 5. ovog zakona.
- 6) 25.000,00 KM kada je vrijednost nabavke, u slučaju radova, jednaka ili veća od 9.000.000,00 KM

(2) Ako procijenjena vrijednost nabave nije poznata u trenutku izjavljivanja žalbe Uredu za razmatranje žalbi ili nije objavljena, naknada za pokretanje žalbenog postupka se plaća u

iznosu od 2.000,00 KM. Ured za razmatranje žalbi će pozvati žalitelja na plaćanje razlike naknade u određenom roku ako se tijekom žalbenog postupka utvrdi da je naknada plaćena u nedostatnom iznosu.

(3) Kada se žalba izjavljuje na odluku o odabiru ili poništenju za jedan ili više lotova nabave, naknada iznosi trećinu iznosa iz stavka 1. ovoga članka za svaki lot nabave, ali ukupno ne više od iznosa navedenih u stavku 1. ovoga članka.

(4) Taksa se uplaćuje u korist Budžeta BiH i ista je nepovratna u slučaju neosnovane žalbe.

Član 4.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom glasniku BiH“.

Obrazloženje

I – USTAVNO PRAVI OSNOV ZA DONOŠENJE

Ustavnopravi osnov za donošenje ovog Zakona sadržan je u članu IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine prema kojoj je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna za donošenje zakona i nesporan je s obzirom da je riječ o izmjenama i dopunama postojećeg zakona.

II – RAZLOZI ZA DONOŠENJE I OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH RJEŠENJA

Usavanjem predloženih izmjena i dopuna bi se znatno olakšao rad Ureda za razmatranje žalbi i omogućilo² brže i efikasnije rješavanje žalbi. Postupci javne nabavke bi bili kraće obustavljeni i postizala bi se veća efikasnost u radu Ugovornih organa, koji sada zbog neefikasnosti URŽ-a u toku jedne budžetske godine nisu u mogućnosti odabrati dobavljača i utrošiti sredstva planirana u Budžetu. Zbog naprijed navedenog, realizacija nekih projekata kasni i po nekoliko godina. Predloženo rješenje bi omogućilo da se žalbeni postupci u konkurentskim zahtjevima rješavaju brzo i neopterećuju cijeli URŽ, koji bi u tom slučaju imao više vremena za pripremu i odlučivanje u složenijim postupcima.

Plaćanja taksi za podnošenje žalbe u iznosima srazmjernim vrijednosti nabavke, a većim nego sada, bi u mnogome smanjilo broj neosnovanih žalbenih postupaka. Ponuđačima sa osnovanim žalbama ne bi bilo uskraćeno pravo na žalbu, niti bi bili oštećeni jer bi se u slučaju osnovanosti žalbe uplaćeni novac vraćao. Broj ponuđača sa neosnovanim žalbama, koji blokiraju rad Ugovornih organa i drugih ponuđača, bi bio znatno manji što bi dovelo do rasterećenja Ureda za razmatranje žalbi odnosno do efikasnijeg rješavanja osnovanih žalbi. Ured za razmatranje žalbi je sada preopterećen rješavanjem velikog broja žalbi, pa nije u mogućnosti iste rješavati u propisanom roku, što dovodi da su postupci ugovornih organa blokirani i po šest mjeseci i više.

Uvođenje ovakvih taksi u Zakonima susjednih zemalja je doprinijelo efikasnijem i bržem provođenju postupaka javne nabavke, bržoj realizaciji planiranih investicija, većoj angažiranosti dobavljača, a samim tim i ukupnom ekonomskom razvoju.

III – FINANCIJSKA SREDSTVA

Za provodjenje ovog Zakona nisu potrebna dodatna finansijska sredstva u Budžetu institucija BiH i međunarodnih obaveza BiH.

ELEKTROPRENOS

Na sastanku u Briselu, održanom 13. novembra ove godine, predstavnici Evropske komisije su insistirali da se izmene i dopune Zakona o Elektroprenosu ne donose (odnosno da se ne donose odluke o raspodjeli dobiti), dok se ne sprovedu ostale odluke dogovorene sa Komisijom u novembru 2011. godine, a potvrđene na Skupštini dioničara u februaru 2012. godine.

Evropska komisija predlaže da se predložene izmjene i dopune zakona (kojima se briše odrednica zabrane raspodjele dobiti među dioničarima u periodu od 10 godina od osnivanja) dopune sa jasnijim kriterijima za raspodjelu dobiti – npr “neraspoređena dobit se može rasporediti nakon usvajanja posljednjeg godišnjeg finansijskog izvještaja preduzeća, te usvajanja investicionog plana preduzeća.

U slučaju da izmjene i dopune Zakona sadrže i ovu odrednicu, moglo bi se odmah pristupiti usvajanju istih.

Realno se izmjene i dopune ovog Zakona ne mogu usvojiti u oba doma Parlamenta BiH do februara iduće godine.

ODLUKE i ZAKLJUČCI SKUPŠTINE ELEKTROPRENOSA – FEBRUAR 2012. GODINE

Za poslovanje/obavljanje djelatnosti Elektroprenosa BiH utvrđuju se principi:

- investiranje u prenosnu mrežu na području dva entiteta realizovati će se poštujući omjer kapitala u Kompaniji (paritet: Federacija BiH - 58,89%; Republika Srpska- 41,11%)
- broj i struktura zaposlenih u cijeloj Kompaniji će biti srazmjerni učešću u kapitalu Kompanije (paritet: Federacija BiH - 58,89%; Republika Srpska- 41,11%)
- u cilju deblokade rada Kompanije, a do izmjene internih akata, odluke na Upravi i Upravnom Odboru Kompanije donose se konsenzusom
- vođenje politike Kompanije će usaglašavati članovi Skupštine dioničara, kao i druga važna otvorena pitanja.

Pored toga na Skupštini je zaključeno:

1. da se postojeći statut Kompanije prilagodi dogovorenim principima
2. da se pripreme izmjene i dopune Zakona o osnivanju Kompanije za prenos električne energije u Bosni i Hercegovini (Elektroprenosa) – u dijelu koji se odnosi na rok zabrane raspolaganja dobiti
3. da se formira ekspertska radna grupa za analizu i prijedlog rješenja statusa 110 kV mreže u BiH

4. da se formira ekspertska radna grupa za analizu i prijedlog rješenja odnosa Nezavisnog operatora sistema u BiH i Elektroprenosa B iH
5. da Upravni odbor Elektroprenosa razriješi vršioce dužnosti članova Uprave, imenuje nove vršioce dužnosti članova Uprave, te pokrene proceduru za izbor i imenovanje članova Uprave u skladu sa zakonom

Zaključci Skupštine su uskladu sa zaključcima sastanka ministara energije i Stefana Sanina iz novembra 2011. godine, s tim da je tada još zaključeno da:

1. će se uraditi nezavisna revizija investicija u periodu 2006 – 2011, da bi se sagledao omjer investiranja po entitetima. Ovo će biti osnova za izradu novog investicionog plana.

SVI NAVEDENI ZAKLJUČCI NISU REALIZOVANI, OSIM ŠTO SU PRIPREMLJENE IZMJENE I DOPUNE ZAKONA O ELEKTROPRENOSU I POSLANE KA VIJEĆU MINISTARA.

PRIJEDLOG PLANA AKTIVNOSTI:

Decembar 2012. godine

1. Skupština dioničara Elektroprenosa sa sljedećim dnevnim redom:
 - izmjene i dopune Statuta Elektroprenosa (radi inkorporiranja dogovorenih principa i omogućavanje imenovanja privremenih upravljačkih struktura – ako je potrebno)
 - imenovanje privremenih upravljačkih struktura (U.O. i Uprava)
 - ponovno raspisivanje konkursa za U.O i Upravu
 - nalog privremenoj upravi i U.O. da se u roku od 60/90 dana urade konsolidovani finansijski izvještaji i trogodišnji investicioni *plan (postoji osnova za izradu ovog plana – usvojen desetogodišnji plan investiranja 2006. - 2016. godina i nerealizovani projekti iz prethodnog trogodišnjeg plana)*
 - izvještaj o radu radnih grupa formiranih na prethodnoj skupštini i davanje novog roka za izradu prijedloga rješenja 110 kV mreže i odnos nezavisnog operatora sistema i Elektroprenosa).

?-pitanje nezavisne revizije investicija 2006. – 2011. godina

Februar 2013. godine

2. Usvajanje izmjena i dopuna Zakona o Elektroprenosu

Mart 2013. godine

3. Skupština dioničara Elektroprenosa sa sljedećim dnevnim redom:

- Imenovanje stalnih upravljačkih struktura – po konkursu
- Usvajanje konsolidovanih godišnjih finansijskih izvještaja
- Usvajanje trogodišnjeg investicionog plana
- Odluka o raspodjeli dobiti

pitanje nezavisne revizije investicija 2006. – 2011. godina